

# דער בין הזמנים

אדער

בין רגל לרגל

אריגינאל געשריבען

פון

אביגדור ברכי רוק

פערקויפט אויף אייביג אן ה' י' ב' מ' אויס ווארשויא

דרוקערייא פון ה' אפרים בוימרישער. עט י. ראטהבלאטט,

DER BEJN HAZMANYM

(przez)

Wigdora Bórucho Ruf

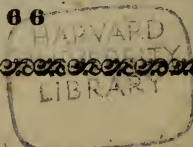
•przedano na własność B. M. z Warszawy

w Drukarni F. Baumritera i J. Rotblata

WARSZAWA

1866

21



Wolno drukować z warunkiem złożenia  
w Komitecie Cenzury po wydrukowaniu prawem  
przepisanéj liczby egzemplarzy —

Warszawa dnia (18) 30 Stycznia 1866.

p. o. Cenzora B. Cymerman,

## אינהאלט

- 1 דער חורש אלור
- 2 דיא הייליגע ריזע קין . . .
- 3 דיא גארקעך
- 4 דער מתנגדישער שווער און דער חסדישער איידעם
- 5 דיא מלמדים פערגניגן אום שבת און יום טוב
- 6 דער בין הזמנים
- 7 דער בעל לשון הרע
- 8 דער מלמד דוכאוונע געקרייה
- 9 דער גענארטער סנדק
- 10 דער צווייטער טאג חול המועד סוכות
- 11 שרום

# פאררעדע

גוטער לעזער! דאס האט זיך נאך נישט  
 געטראפֿען, אז מען זאל קענען פֿאר דיא גאנצע  
 וועלט יוצא זיין, אללע זאלן מיט איין מיינונג  
 יענימס ארבייט פֿעאורטיילען, יעדעס בוך איז גלייך  
 צו אשפּיגל, נישט איינער זעהט זיך דרינען זייער  
 העסליך אויס. גאנץ איינגעריסט, נאר ווער עס  
 איז קלוג גייט זיך באלד אפֿ וואשן, אויף ברויך  
 דער מחבר וויסען פֿר דיא וועלט יוצא צו זיין,  
 אפֿגעהיטן זיין פֿון מענשינס מילער, איינער וועט  
 זאגען וואס גייט עס דיר אן, דער אנדערער וועט  
 זאגן, חלעפֿין ער האט גיטראפֿין פֿונקט אויף דער  
 האר, עס איז גאר מיין איידעמיל אויסן אויג,  
 דער דריטער וועט זאגן, ער איז עפֿים גאר איין  
 (אפֿיקורס). נאר פֿאר דעם דריטען בין איך זיכער,  
 איך וועל מעהר מענשן האפֿען אויף מיין זייט  
 אלעס אין זיינער זייטע, דען דס ווייס השם יתברך,  
 אז איך האב ליב אלע צדיקים, אונג אלע גוטע יודען  
 אונג פֿארקט מיך פֿאר זיין, אזויא וויא עס שטייט  
 (ואהבת את ה' אלהיך, את ה' אלהיך תירא) לרבות  
 תלמידי חכמים, חכמים איז לשון רבים, מען ברויך  
 זיך צו פֿערבטן אונג ליב צו האפֿין גאט בֿיה אונג  
 אלע צדיקים גאר אן איין אויסנאהם:

המחבר אביגדור ברכי רוק

# דער חודש אלול

זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור, שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך  
(דברים לב. ז)

(1)

ווייל איך האבע דס אין דיע צייט אנגעפאנגן צו שרייבן  
וואר איך גענייט דס ערשטי קאפיטול אין מאראל צו ווידמען.  
איך מייני ליבע לעזערס פאר צו שטעלין ווי דער (חודש אלול)  
האט אמאל אויס געהן. אונ וויא ער זעהט היינט אויס.  
דאדורך האבע איך דעם פסוק אן געווינן. וואס איז טייטש.  
פרעג דיין פאטער וועט ער דיר זאגן. דיין אלמלי לייט ווערן דיר  
ערציילען מיט פיל יאהרן צו דיק ווען דער (חודש אלול)  
האט נאר גוט מארגן גואגט, האט איטליכער יוד. אהייליגע  
ערנעקונג גקריגן. ער הט זעלבסט נישט גיוואוסט פון וואנ  
עס איז אויס גיקומן די שרעק פון דעם (יום הדין) אונ עס הט אויס  
אהייליגס שוידער אין ויין קערפער גגעבן. ער האט זיך שוין אן  
גהופן אויס צו זעהן אונ דורך צו זוכן זייני מעשים פון אנאנץ  
יאהר, ער איז גאנגן מיט דעם קאפ אראפ גילאזט אז וויא דר  
פר ברעכר ווען מען פירט אויס פאר דעם ריכטר אונ ער גייט  
איבר די גאס בעוואכט מיט גיוועהר, איטליכער האט זיך באלד  
גינומן צו עפיש הייליגעס, דר צוגי מצוה, דר צו דעם, דר  
צו יענס, אפילו נאך איודשע זעמיל איז מען גלאפן אין דר  
פינפטער גאס אריין, היינט אבער דר ערשטער בלאז פון  
שופר זעהט אויס פייא דיא פראכטי מענשליך וויא פון  
אמרוכפייט. ער הערט עס אפילו גאר נישט. ווארום ער  
אנטלופט נאך גאר פון שוהל איידער מען דאווינט אן.  
טרעפט זיך איין פרומאק וואס שטראפט אויס. ברודר. עס  
איז דאך היינט (ריח אלול). ענפדט יענר אווא. מיין שכן  
איז אלמדין אונ גייט נישט אנאנצי וואך אין שוהל אריין. פר  
ווס? פרעגט דר ערשטער. ווייל אסאך שטיבלוך ווערן נאר  
אויף גימאכט משפח לשפח. אונ מיט באלאבאנים צו

זאמין



# דער חודש אכול

ג

ואמין וייל ער נישט קומן פאר גאט ביה. גענוג עס איז  
היינט נישט דאס ווס עס איז אמאל גוועזן :  
אצונד ליכר לער, לאזן מיר נאר בעטראכטן די וואנד  
וועלכע פרשטעלט צווישן אונז אונ צווישן דעם (חודש אלול)  
וויא ווייט מיר ווייסן (אהויז וואס דר שטן איז אויף דר חתונה  
דר גרעסטער מחותן). וויא עס קומט דר (חודש אלול) וואס מיר  
רופין אים דר בעהר, דר מאנן זיך די גמיינע לייט גאר אן איין  
אנדרן בעהר, וואס ער טוט זיך אן אין ווייסן אונ פראברט אלי  
רויזן, אלי בלוזען, רוזרט אפ אלי ביימער, מאכט פרגליווערט  
אלי וואסרן (חויז דעם ים) פאר דעם גאסט שרעקן זיך אלי ארמי  
איינוואהנער, מען פווארנט אלי שטובן, מען פווארנט אלי טירן  
אונ פענסטער, עס זאל זיך קיין שפארעדי גיט געפינן גינוג ער  
איז אנאנצער מחבל, דאס איז דר ווינטער, דא דרמאנין זיך דיא  
ארמי מאטע מאמע אוי די קינדערליך גייען גאקט, פארוועס  
זיי פאר די ערשטי קעקט צו בעשיצן? דעם גאנצן ווער ווי זיי זענן  
גיגאנגן זענן זייא גיגאנגן, אפר ווינטער! ווינטער געבעה, שרעקט  
די הערצער ביי די ארעמי עלטערן, זייערע שטולבלק צו  
בעפעהדערן, דס ליגט זיי נאך מער אין זין דר (יום טוב) :—  
דר נגיד דרמאנט זיך וויידר עס וועט אים ווערן אלאך אין דר  
געשינע איפר דיא ימים טובים, אויף וויא וועט ער נישט פרויבן  
ארמי קרובים צו טיילען עטליכע הונדערט גילדן, וועלכע זענן צו  
זיין אויבגליק דס יאהר נאך נישט בגליקט גווארן, אונ פרויבן  
נאך זיין לאסקע: דר יודישער אפואטעל דר מאנט זיך וויידר, אז  
דס קווארטל מיטן ירט ווערן אצווילינג, דס דירה געלד וועט  
זיך פראצעגירן צוויי וואכן לענגער, וועט ער מוזן גייע גאקאזן אן  
גרייטן:— דר ליכטווארט (פראצענטמניק) דר מאנט זיך אויף, ווער  
ווייסט וויפיל ראטעס וועט אים ווערן אויף גיהאלטן, פאסעס צו  
גרייטן פאסט נישט די צייט:— די מלמדים ברייבן זיין ווי אן  
קעפף, ווארונס ווער ווייס וויפיל עס וועלן זיי נישט בצאלן פאר

## דער חודש אלול

תשרי. און אויפ זיי וועלן קריגן פון זייערי בעלי בתים געלד  
 אויף יום. טייל קלערן שוין אויס (לשון הרע) צו ריידן דעם (פון  
 הומנים) אויף דיא אנדערע מלמדים, (אזי דען דאס ליגנט ?) צו  
 ווייזן אז נאר ער איז דאס:— אין חודש אלול ווערט ווייניגער  
 תורה גלערנט, יונגלי לייט קעסט קינדער זאגן באלד די גמרא  
 ארבע, ער קלערט שוין ביים שווער צו נעמן קערפליך אויף די  
 ריזע, איז דר שווער נאך ווינס גלייכן דס הייסט פון דר אייגנער  
 בתה חסידים איז גאנץ גוט, איז ער פון איין אנדער בתה איז  
 אהאלבי ליידי, איז ער אבר גאר אמתנגד איז אפטמאל גרויסע  
 צרות, איז ער נאך אלמדין און ווייכט ווס די הייליג ריזע בעטייט  
 שאדעט נישט גלייכט מען זיך אויס, איז אבר דר שווער איין  
 (עם הארץ) ער האט נאר גנומן אחסידים איידמיל אויף ריהם,  
 און ווייל דר שדכן הט אים גואנט אז ער איז אלט 16 יאהר און  
 פארט שוין אכט יאהר צום רבין, האט ער גקלערט ווי האט ער  
 נישט ביי יעדן מאל פארן מקבל גוועזן אפאר פונט גמרא, דרום  
 האט ער אים געליבט מער וויא זייני אייגני קינדער וועלכי זענן  
 שטיקלד בנני תורה, און דעם סוד הט ער נישט גוואוסט אז  
 נישט גנוג ער הט דארט נישט גלערנט, ער הט אפילו אין דר  
 חיים אחרש דרפאר און אחרש דר נאך אויך נישט גלערנט.  
 דר שווער איז נאר גוואהר גווארן פון ויין קלאג, ווען עס איז  
 גקומן שבת ביי דעם טיש, הט דר איידעם אים אויף גקלרט, אז  
 נאר אשטיבל מענטש איז דר עיקר, און אמתנגד איז גאר נישט.  
 און פון יעדריין ווארט ווס דר שווער הט גירעט הט ער חזיק  
 גמאכט, האטשי עס איז גלייך און יודיש גוועזן, דס וואלט נאך  
 אלץ נישט גישאדט, נאר ווי דיא דרוואקסנע ויתן האבן דס  
 גיהערט, און זיי האבן אן גיהובן מיט אים שטודירן אין תורה.  
 און אין וועלט זאכן, הט זיך אויס גוויזן אז פון איין פסוק חמש  
 ווייסט ער נישט, און תנ"ך הט ער נישט גיטארט לערנן, ווארום  
 עס שאדט זייער צו דעם, און אפילו די נגינה פון דר סדרה

ווייס ער אויף נישט. עס האט ביי אים שטענדיג אויס געהן  
ווי מוזיקאלישע נאטין. דאן איז ער שוין ביי דעם שווער אביסלי  
לייכטער גווארן, זא האט ער זיך שוין גמוזט ביי זיין ווייב העלפן  
אויף ריזע קאסטן :

דעם חורש אלול הייבן אן די ביב אפ צו שטיין פון  
דיא מעטערס און לעהרער וויא דיא פיש אויסען וואסער  
פאר וואס טוהן זיי דאס? ווייל זיי האבן רח אדר אויף  
אז געטוהען, קיין שום זאך לערנט זיך דער נגיד בייא  
דעם גימנים מאן. גאר דאס האבען זיך געשווינד אויס  
גילערנט, דער לעהרער זעהט דעם חורש ביי זיין  
ביב, פונקט וויא איין מחבר פרענגט זיין ווערק צו איין  
גראבין זינג, און בעט איהם איין ענטפערלאך צו נעמען,  
וויא הייסן דיא לעהרער עסן דעם חורש תשרי פון דיא  
זעלבע קאשע וואס מען ווארפט דיא פיגעלעך שבת שירה.  
ליבער לעזער ווייל איך האלט אין שמים וועל איך דיר  
עפעס דער ציילן, איך ווייס דאס דו ביסט איין בעל סוד  
דו וועסט עס פאר קיינעם נישט אויס זאגן, אויף דעם...  
וואונט איין געוויסער גביר, ער האט קיין קינדר, בייא  
איהם אין זיין אייגן הויז, האט גוואונט איין אלטער  
לעהרער, וועלכער האט נאך אונטער ריכט גיגעבן, דעם  
גבירס ווייב, ווען זי וואר נאך איין טיידל, און ביסט  
לענגס. האט דר זעלבער יודישער אלטער שוואכער לעהרער  
בייא איר אין שטוב שמונדן גיגעבן, איינע קרובה, וועלכע  
דזע שיינהיליגע פרויא, האט זיך אונטער גענומען איהרע  
מוטער צו זיין. דזער אלטער מאן האט געוואהנט דארט  
איין ציכער דונקל און שמוציג, גענוג גוואונט וויא איין  
האלץ קעמערל. דאס אומגליק האט פערלאנגט, דעם  
לעהרער נישט צו לאזן פון בעט ארום ביי פיר פינף  
מאנאט, ווער ווייסט דאס נישט אז איין לעהרער, אז

## דער חודש אלול

נאר וויא איין טרענער. וואס ער ארבייט נישט אויס דאס  
האט ער נישט. דיזער איז פאר די פאר חרשים שולדיג  
געבליבן. גאט האט זיך אן גיהובן איבער דעם ארמען  
צו ערבארמן. עס איז עס עטוואס בעסער געווארן. ער האט  
געוואלט אביסל אויף דעם הויף אראפ גיין. ער האט זיך  
אבר גישעמט איבער זיינע זייער אב צעהרונג. פאר די  
איבריגע איינוואהנער זיך צו ווייזן. איין מאל אום 3 אהר  
פארטאג. דען עס וואר ביי זאמערס צייט. איז זיך דיזער  
אונגליקליכער. דאס ערשטי מאל מיט אלע קרעפטן אונ מיט  
דיא הילף פון איין שטעקעלע. מיט גרויס מיה אויף דעם  
הויף אראפ גיטרעטן. ער האט נאך קיין צייט גיהאט מיט  
זיינע שוואכע אויגן דעם שיינעם לויטערין הימל אן צו  
זעהן. אונ דעם אלמאכטיגן שעפפער איין דאנק צו געבן  
זא וויא קלאמבוס מיט זיינע מענשן ווען וויא זענן דאס  
ערשטע מאל פון וואס אר אויף דיא ערד גיטרעטן. איז  
זיך פונקט גיזעסן דער ווערט ביא דעם פענסטער. נישט  
אין קיין הייליג ספר אריין געקוקט. נאר בעטראכט דעם  
רויך פון זיין ציגאר. און דעם אלטען הר זעהען. דאלי  
ארויס פון ציטער וויא דיא קויל פון דר ביקס. גלייך דעם  
אלטן גיטראפין. הערט נאר איהר געלד געלד דר אלטער  
געבד האט זיך קוים ואטאמטשעט צו איין קלאץ זיך אן צו  
שפארן. אונ קיינע קרעפטן גיהאט צו ענטפערן איהם.  
דר ווערט ווירד אבר באלד בעסער וויא ער זעהט דאס  
דיזער האט זיין שפראך שיר פערלויירן. אום עהם ווערט  
איין צו שפארן. הערט איהר רי ווי... עס איז נאך  
א פאר וואכן צום קווארטל. איהר זאלט מיר זעהן פאר  
דר צייט ביז צום קווארטל צו געבן. פר 2 חרשים האב  
אויך גענומן. בלייבט איהר שולדיג ביז צום קווארטל נאך  
פר דרייא. און איהר האט שוין ביי מיר קיין דירה נישט.



און פאקט איין. א שיינע פרישע לופט גענאססען י דר  
ווערט איז זיך צו ריך אין זיין גן עדן אריין. וויא איז  
געבעד דר אנגליקליכר גיבליבן דר ווערט האט אויך  
ווארט געהאלטן. נישט גענוג ער האט ביי איהם צום  
קווארטל נישט געוואלט קיין משבון נעמן. אונזעם קיין נראשן  
גישענקט. מען האט עס נאך מיט דיא גרעסטע שיכפף  
ווערטער בעגלייט. אט אזוי ווערט א לעהרער אוף ווינע  
עלטער בעהאנדלט. ווען נאט ביה גיבט נאר איין בליק  
אונזק חיו. אונז נאך אויף פיל ערלייא ארטען ווערדען  
רזע קלאססן וויא אויך מלמדים גראב בעהאנדלט. ווייטער  
ווייטער שאן רזע היסטאריע פרייטער דאפאן שפרעכן, יעצט  
מווען מיר עס שטיין לאססען. גענוג דר חודש אלול שטעלט  
דר שטן יעדען עטוואס אנדערש פאר. זא וויא מיר עטוואס  
דאפאן גישריבן האבן. אום יעדען מענטש צו פאר דרייען  
דעם קאפ. זיך קיין צייט צו האבען. אוף ווינע זעעלע  
(נשמה) אים צו קוקען:

### (\*) דיא הייליגע ריזע קיין . . .

וועלכער יהודי. וואס ווייסט נאר. וויא מיר האבן איין  
מאל אויס גיזעהן. ווען אנזער בית המקדש איז גישטאנן.  
און ווען מען איז גיגאנגן עולה רגל זיין. ווען ער דער  
מאנט זיך דאס. מריפט נישט דען זיין בלוט פון הערץ.  
בענעממען איהם דען נישט ווינע טרערין דיא וואנגען י  
וויא אימליכר יוד. הט זיך זיין קיישל מיט ערשט צייטיגע  
פרובטן צום גהן געפרענגט. מיט וואס פאר אפאראד  
מען איז גיגאנגן. מיט וואס פאר איין מוזיק. מיט וואס  
פאר א שמחה. און אויפהייטערקייט. אפילו דער קעניג  
אנרייכט זעלבסט האט זיך זיין קיישיל פון גאלד גיטראנגן

## דיא הייליגע רייזע

אויף נייע טהייערע שולטערן אונ איז זא גיקומן פר דעם  
הייליגן גאט קיין ירושלים. ווען מען דער מאנט זיך דאס  
מען הט דאס אלץ פערלויפן. עס איז אונז נישט מעהר  
געבליבן נאר דאס ביסל תפילות וואס מען פֿעט מיט  
דעם מונד. און אויף נישט מיט דעם גאנצן הערצן. ווערן  
דאך אלע גלידער צו פֿראבן. און דער מענטש פאלט ביי  
זיך אין גאנצן אָב. נור דיא איינע טרויסט בלייבט אונס.  
דאס דר הייליגער גאט ווירד זיך ווירד אויפֿר אונט ערבארמן.  
מיר וועלן ווירד וזכה זיין. צו דעם ועלפֿן באלד און געד.  
נור ווייל יעדער איז געפֿעד פֿר יאגט מיט זיין פֿרויט. זא  
קענען מיר עס אין גאנצן פֿר געססן. הט אונס דיא צייט  
איין שפיגל פֿארגישטעלט מיר זאלן זיך דארטן איין זעהן.  
וועלען מיר זיך דר מאנען אן יענע צייטן. דאדורף האבן  
מיר דאס צווייטע קאפיטל איין נאמען גיגעבן. דיא  
הייליגע רייזע:

איין פֿאר טאג פֿאר ראש השנה אום 10 אויף פֿאר  
מיטאגס. דר הימלל וואר באדעקט מיט וואלקען. איין  
גדעכטער שפֿרייט רעגן. מיט איין ווירד האט יעדען זיין  
פֿנים פֿענעצט. האט נישט ערלויבט צו זעהן. וואס אויף  
דעם גרד. .... טוט זיך. פֿלוצלינג האט זיך אן גירופן  
דר הימלל אויס צו לאטערן. די ליבע גיטרייע זון. הט  
אן גיהויבן אפֿיר צו שיינען. דורף די וואלקענס. זא האט  
מען הערשט אן גיהויבן גוט דיא אויגן צו עפענן. את דר  
זעהן געבען איינע גרוסע גיוואלטיגע קאמעניצע. איין מענגע  
וועגעלעך. אמניבוסן. דראשקעס שטיין. געבען דעם אלעם  
האבן זיך ארום גיפֿארט. מענשטן. דר מיט א פֿעמיל. דר  
מיט א טלומאק. דר ווירדער מיט צוויי יונגליך פֿייר דיא  
האנד. אוף טייל וועגעלך זענן שאן גיזעסן ביי 10. 12  
פֿערשטן יעדער זעהר פֿרייליך. טאמי ווי מען וואלט גיפֿארן

זיין ירושלים. נעבען דיא וועגעלעך. עטוואס אפ גיטערעטן  
 אונגעפעהר עטליכע שריט. איז גשטאנן אגאנץ ארענטליכר  
 יוד. כופיעצקע געמלייד. אונגעפעהר 45 יאהר אלט.  
 איינע ברייטע באר. א לאנגן ראק ביז צו די פיס אראפ  
 מען האט איהם קוים דיא פאנטלאהן וועלכע ווארען איבר  
 דיא שטיוועל ארום גוועהן. נעבען איהם ביזא דר ווייט איז  
 גשטאנן זעהר א שעהן יונגעלע אונגעפעהר 12 יאהר אלט.  
 זא גימליידעט וויא דר פאטר. אונ האבן בעטראכט דיא  
 פארברייטונג: אצונד ליבער לעזער. ווייל עס איז ערשט  
 10-12. און דיא הייליגע רייווע וועט זיך ערשט אנפאנגען  
 וויגער איינס. האבן מיר נאך צייט עטליכע שעה. וועלן  
 מיר נאר צו גיין. הערן וואס דר פאטר מיט זיין קינד  
 רעדן. אונ וויא וויא בעאורטהילן דיא רייווע. דאס קינד.  
 פאטר לעבן. וואס איז דס די מעג מעהר וויא אנאנדערט  
 מאל? עס איז שאן צווייא מאנאט. וויא מיין רבי וואהנט  
 אוף דיא גאס. אונ איך גיין טעגלעך אין חדר אריין  
 אונ האבע דס קיין מאל נישט גוועהן. נאר יענע וואך פר  
 סליחות. האב איך דאס אייגענע גוועהן. אונ היינט ווידר.  
 דר פאטר. פר וואס האסטו מיר דאס נישט גפרענט יענע  
 וואך. באלד אוף דר נאכט? דס קינד. ערשטענס האב  
 איך געברוכט פארטיג צו מאכן דס ליינן. וואס דר רבי  
 האט מיר אויף גגעבן. און ווידר צו פאר פארטיגן דיא  
 לעקצוראן וואס דר לעהרער האט מיר איבר גלאסט. איז  
 עס מיר פון דיא גראנקן אראב. נאר יעצט בעט איך דך  
 ליבער פאטר לעבן. מיר עס צו ערקלערן. פאטר. זאלסט  
 וויססן. דיא יודן וואס דא זיצן אונ וועלן אוועק פאהרן.  
 זענן חסידים. וויא פאהרן צו אגושן יוד. צום רבין. קינד.  
 נאך ווס פאהרן זיי? קען מען דען נישט דא אין ווארשויא  
 אוך גאט לויבן? פאטר. גיין מיין ליב קינד דוא ביסט נאך

## הוא הייליגע ריווע

צו יונג איך זאל דיר דאס ערקלערן. קינד. אפֿשר איז  
 דארטן בעסער. וויא איז ווארשויא? בעסער עפסן. בעסער  
 טרינקן. שענערע וואהנונג. שיינע שפאצירונגן. שיינע...  
 פאטער. גיין! גיין! דאס אלץ נישט. זאלסט וויסען. עס  
 ווערט דארט קיין שום פארגניגן באניצט. וויא פאלסטו  
 אים דאס צו רעדן. אפילו איז ווארשויא האסטו דען גאך  
 וועמען געהן גיין שפאצירן אום ראש השנה? די הייליגע  
 טעג זענען נאר גמאכט גווארן. אין שוהל צו זיצען. און  
 גאט צו בעטען. כוזט וויסן וויא פארהן נישט וועגען  
 פארגניגן. און נישט וועגן עססען טרינקען. דען יעדע זאך  
 וואס ער וויל און ברויז איז עס אלץ אין דער היים  
 בעקוועמטער. ער מיינט נאר בייא דעם רבין צו זיין. נישט  
 אזוי וויא דוא אפט מאל גלוסט דיר נישט צו גיין אין  
 חדר אריין. וואס דוא ברוכסט ניט אזוי ווייט צו גיין  
 וויא זיי. דיין רבי איז אין ווארשויא. קינד. וואלטן זייא פון  
 זייער רבין אפט מאל זא טראקטירט גווארן. וויא איך  
 פון מיינעם. וואלטן זייא אויך נישט אזוי פרייליך גפארהן.  
 אן מאטעשוא דארט אויף דעם וועגעלע זיצט ר' ד' שוסטער.  
 ער איז אויך א חסיד? ער פארט אויך מיט? וואס האט זיך  
 מיט דיר געשפארט וועגן א דין און עס איז גבליבן וויא  
 דוא האסט גוואלט. ער פארט אויך מיט? אן זעה נאר  
 ווידר. אויף יענעם וועגעלע. זיצט ר' מ' שניידער. ער  
 אויך? און ווידר אויף דעם אקעעבוס. זעהסט דארטן זיצט  
 ר' י' א'... דער גרוסער עושר. געבען עס זיצט ווידער  
 ר' ש' ע'... א געמיינע מאן. פאטער. זעהסט מין  
 קינד. וויא אחרות. וויא איינהייט. בייא זייא איז. וויא  
 שעמען זיך נישט איינער מיט דעם אנדערן. דר למדן. מיט  
 דעם וואס איז נישט מין למדן. דר רייכער מיט דעם  
 ארמען. וויא זאלע זענען בייא דעם רבין איין יוד אזוי וויא



מיר אלע יורן בייא גאט ב"ה. קינד. גאנץ רעכט. יגאנץ  
 שיין. פאר וואס אז מיר אלע זענען יא גאטס קינד.  
 ווארום לייזן זיין נישט קיין מתנגד. צום ב"ש דיר פאטער  
 לעבן. דא ביזט מיט אלע אייגענשאפטן. קענטסט לערנען  
 קענטסט שרייבן. ביזט אין אלעם געשיקט. פון רעכט  
 וועגן. דר מינדעסטער חסיד. אפילו ר' ט. . . וואס האט  
 זיך געקערקט פאר א יאהר. בייא דעם קידוש אין סופה.  
 אונ געזונגן א זמר איין גראז בייא דעם אנדערן. פון רעכט  
 וועגן האט ער געזאגט אז דער מינדיקסטער חסיד וועט זיין  
 חשוב און יענער וועלט וויא דו. וויא שעכט זיך נישט  
 אזו - א מענטש צו פארען צום רבין. פאטער. מיין קינד  
 אזוינס זאגט נאר דער גראפער יונג וואס קען טאקיש  
 נישט רעדנען. דער זאגט אז א מתנגד איז נישט. אבר  
 דער איידעלער מענטש. דער געשעפטס מענטש. וועלכער  
 איז אום גימישט מיט אלע קלאסען מענטשן. אזא איינער.  
 איז שוין גאר עפעס אנדערש. דר וועט שוין נישט רעדן.  
 קינד. א חידוש פאטער דא ביסט נישט קיין חסיד. דיר  
 וואלט דאס יא געפאסט צו זיין. דא ביסט דאך איין  
 למדן. דיר וואלט דאך יא געקלייד דער הייליגער גאטען  
 מעהר אלס יענעם עם הארץ. פאטער. מיין הארץ דא  
 ביסט נאך צו יונג איך זאל דיר עם ערקלערן. קינד. איך  
 פערשטייא עם איז שאן אפשר צו שפעט. אבער איך  
 מעג דאך דאס ווערן. פאטער. מיין קינד. פריהר קען  
 לערנען. שרייבן. לעזען. אנדערע געגענשטענדע. אונ  
 זיין פרום צו גאט. און גוט צו אלע מענטשען. און זאג  
 נישט דאס דער חסיד טויג נישט. וויא יענער זאגט און  
 דעם מתנגד. אז דאס זיין גאנץ לערנען און ארבייטען אין  
 יודישקייט איז גאר נישט. ווען מען איז נישט דאבייא  
 א חסיד. דער נאך וויא דיין פערשטאנד וועט דיר לייטען

## דיא הייליגע ריזע

אזו זאלסטו טוהן. וועסט מענען זיין א חסיד נאר אנאנצן יוד. דא בייא נישט פארנארט, נאר צו וויסען אז א חסיד אמתנער. א דייטש. דאס אלץ צו זאמען הייסט ביי גאט איין ווארט יוד. צו ב"ש דו גייסט אין איין חסידים שטיבל. זעהסטו וויא מען דאווענט. זעהר מיט דעם ברען. זעהר היים מיט קוראש. זעהר שעהן ניט וואר? אוב וואהל צו גאט ברויך מען נישט געוואלטן צו מאכען. ער הערט אין דער שטיל. פון דעסט ווענען שאד נישט. עס איז נור קיינען מענטש. דורך דעם דאווענט ער ערענטשער מיט מעהר פיער. ביזט דא ווידר אין דער מנהג'ישער שוהל. דאווענט מען אוף הויף. אבר נישט זא ברענעדיג. גייסט דא ווידער צו דא אשכנזים דארט איז גאר שטיל מיט גרום דרך ארץ. מען הערט נישט רעדען. מען קריגט זיך נישט מען פלוידערט נישט. וויא גופט מאל עס טרעפט אין קליינע שיקעלעך. פאר דעם דאווענען. נאך דעם דאווענען. אגעפלוידערייא א געשרייא אופט מאל אקריג. דא גרעסטע קאטאוועסלעך. עס וואלט אפילו אין קיין שטענק אויף נישט געפאסט פאר ארענטליכע מענשען. מכשיב אין איין מקום קדוש. דארט אבער אין דיא דייטשע שוהל איז רוהיג יעדער אוף זיין אורט. יעדער מיט גרויס דרך ארץ. זאלסטו וויסען דיא אלע דרייא קלאסען. זענען אלע גאטס קינדר. ווען? אז וויא דאווענען נאר. מעג איינער הויף. איינער שטילער. איינער גאר באמעלעך. אזו בייא גאט גלייך. אז דאס הארץ איז נאר דער בייא. דארום ווען דא וועסט אמאל זיין א חסיד. זאלסט דא קיין קלאס פון דיא אלע נישט פערניכטן. ווארום אלע מיינען נאר גאט. נאר יום טוב בייא דעם טיש וועל איך דיר מעהר ערקלערן. דאס הארץ טוט דיר דיר געוויס ווייא. קום אריין דא אין דיא גארקעך. וועל

איך ריר הייסען געפֿען עפֿעס צו דער קוויטען. און גרענק  
מינע רייד:

### (8) דיא גארקעך:

אצונד מדיירער לעזער. וואס וועלן מיר דא שטיין  
אין מיטען גוי. . . לאזן מיר אוך אריין גיין אין מראקטור  
וויא דער פאטער מיט זיין זאקן ווענען גנאנגן, פילייכט וועלן  
מיר דארט עפֿעס נייעס הערן. אין דער זעלבע קאמעניצע  
ווי מיר האבן פריהער גשמוסט, אין ראג איז דא אשענק  
מיט א גארקעך. דיא ערשטע שטוב, איז איין פראסט גרום  
צימער. מיט 8. . . 9 טישלעך. געפֿען די טישען. זיצען  
פערשידענע מענשען. פוירען. פאיערטס. בייא אנאנדער  
טישל ווידער. זיצען עטליכע מענשן. עסען טרוקען ברוט.  
טייל מיט אנלאז ביר. בייא דעם אנדערן ווידר זאלבע  
מענשן. וועלכע. דיא פראנפען שענק האט וויא אביסל  
אב געשוואכט. זיצען וויא איין דזימער. דער מארקער  
איז דעם מאג זא פערנומען. ער האט וויא נישט קיין  
צייט צו הייסען מוחל זיין. מען מוז וויא ערשט אוף וועקען  
און ארום פיהרען. דאס ברוך צייט צו קאסטען. פלוצלונג  
ווערט ער גאר פערשווינדן מיט א פאר קופל ביר אין האנד.  
ווידר מיט פלאשען ביר. וויא אהון? ווייכט מען נאך נישט.  
דאס אלץ איז דיא ביר שענק. אצונד לאסען מיר נאר  
גיין וועקען דעם פאטער מיט זיין קינד. דא איין פירשענק  
איז ער נישט דא. און אריין איז ער דאך גנאנגען.

דיא צווייטע שטוב.

דזע שטעלט פאר איינע אנדערע סצענע. אוך איינע  
גרויסע שטוב. דארט שטייט א בופעט אוף גשטעלט. און  
שיסלען מיט אוינס וואס האט אמאל געלעבט. צו ביש  
גענו

## דיא גארקעך

גענו. אינדיקעס. באמשקעלעך. פיש. ווידר ברוסט און  
 בראטען. פופקעס. און נאך אנדערע מדיינע פליישען.  
 גלייך פון דעם מדיינע בופעט, זעהט מען דעם קומען.  
 ביא דעם ערשטען קוק. מיינט מען אז דאס איז דער  
 גיהנם. ווייל עס איז דארט א העליש פייער. באלד אפר  
 זעהט מען אז אין דעם פייער ליגען חיו נישט קיין מענטשן.  
 נאר ארום און ארום שטייען טעפ. וואס דער דרוצערט  
 האט זיין פריהער גוט רעוועדירט. וואס אין דיא טעפ  
 איז ווייכט מען נישט. געבן בופעט שטייט די הויז פרויא.  
 דיא שענקערן אדר גאסטהייזערן. אדר גאר. גארקעכערן  
 אונגעפער עטליכע 50 יאהר אלט. זעהר אב געפראצעווס  
 איהר געזיכט ווייזט אום דיא טרייהייט צו איר כאן און  
 קינדער. ווייל זיא איז שטענדיג אין דער הארעוואניע.  
 פלוצלינג ווערט מען געוואהר דיא סדרות פון דיא טעפ.  
 ווייל זיא גיט זיך א דרייא אויס וויא א מאשין מיט אנרוסן  
 גאפעל שיר זא גרום וויא אווידלע און גיבט גאנץ פלינק  
 א האפ ארום פון טאפ א שטיק פלייש. ווידער פון צווייטן.  
 א לעפיל וואמפען. דאס ווערט געלייגט אוף טעלער. פריהר  
 צו שניטען אוף פריטשדעך גאנץ דין. עס זאל מכסה  
 זיין דעם טעלער. און צו דעקען דעם גאסט דיא אויגן.  
 באלד האפט א פלייש שקלעפאווע אין א האנד אריין אטעלער  
 מיט טאפ גבראטענס. אין אנדערן האנד אטעלער מיט  
 וועמפדעך. אין דער זייט אטעלער חרין. און ווייל איהר  
 געשיקטיקייט ווייזען. און הייבט אן מארש אין דריטען  
 צימער צו דיא געסט צו מאכען. קומט איהר פלוצלינג  
 דער מארקער אקייגען. מיט לידיגע קופלעס. און בוסלעס.  
 דיא ביינע טרעפען זיך גאנץ פערקאכט. וויא צווייא  
 לאקאמאטיפען (קאלעס). שלאגען זיך אן איינער אן דיא  
 אנדערע. וואהרשיינדלעך ווערט זיין ביינע לייכטער אין



דיא העגל. א א שארען גשעק. א אף אין דעם ועלבע  
 צימער. דרייט זיך ארום דער הייז הער. אדער דער  
 בעל הבית. אף העכער וויא 50 יאָר. אין א האלב  
 נידענעם שלאפראק געקלייד. אסאמעטען היטעלע. רויטע  
 בעקעלעך. ווען נישט דאס גראו גראע בערדעלע. וואלט  
 מען געמיינט ער האט ערשט געקומען חתונה געהאט. גייט  
 ארום וויא דר מהכר אין ויין גן עדן. אף געבען דעם  
 בופעט שטייען אן דיא וויט עטליכע גימיינע לייט און ווישען  
 אום מיט שטיקלעך ברוט. דיא טעלעקלעך וואס מען  
 ברענגט אריין צוריק פון דיא געכט. גאר צווישען דיא  
 אלע געפינען מיר נישט דעם פאטער מיט ויין קינד. וויא  
 זענן ווי? קום ווייטער ליכער לעזער. עס איז נאך דא שטובען:  
 דאס דריטע צימער.

דארט ווען שוין פערשידענע געסט. ארום ביא דעם  
 טיש. יעדער ביא אנאנדערע פאטראנע. דער ביא  
 א טעלער. וופ. יענער ביא מאפעברוטענס. דר דריטער  
 ביא פיש. דער פערדער. גאר ברוסט און בראטן. דיא  
 אלע זענען אלץ פון דיא וואס רעכטן זיך וויגער איינס אב  
 צו הייזען. איטליכער פאר טיפט איבער ויין גרעכץ.  
 טייל. האבען שוין אב געגעסען. און ווען פאר טראכט  
 וואס? וויסט מען נישט. באלד קומען אריין הוטל מאכערס  
 קאפעל מאכערס. פאקען טרעגערס. ווידער גייערס מיט  
 קעסעלעך. יעדער ווייזט ויין סחורה. א היטער מאכער.  
 דער לאנגט א געוויסן חסיד. א היטערע. און גיפט עס אף  
 באלד אקליין שפיגעלע. ער זאל זעהן. וויא עס פאסט  
 עס נישט. פר וואס? ווייל דיעזער האט איין ברייטע בארד.  
 מיט לאנגע פאות. און ער דר לאנגט עס א שטאל מאדיש  
 היטעל. וואס עס פאסט פאר איאלד. דער דער לאנגט

## דיא גארקעך

ווי דער יענעם א לוח פון נייעם יאהר. דער קויפער פֿרעגט  
מיט געלעכטער דעם יונגען פֿאקען מֿרעגער. אין וועלכען  
טאג פון דער וואך. עס געפאלט שבת חנוכה. שבת חוון.  
שבת נחמו. שבת שירה. שבת תשובה. דר יונגר פֿאקען  
מֿרעגער פֿלייבט שטיין און זאגט ער האט זיך נאך גישט צייט  
גענומען דאס נאך צו זוכען. נאר צו ווישען דיא אללע געסט.  
זעהן מיר גישט דעם פֿאטער מיט דעם קינד. לינקס ווידער  
וויא מיר זענען דא אריין געקומן. איז דא א 4 טע סאלע.  
שוין צימלעך אום געמאלט. מיט גאו פֿעלייכטונג. וועלכע  
עס פעלט אין דיא פֿאריגע ציטערן אויך גישט. דאָרט ויצן  
שוין ווידער רייכערע געסט. וואָרן דער וואס איז גישט אזוי  
שיין געקלייד. מיינט ער אז ער טאר גישט אריין גיין.  
דאָרטן ויצען שוין אב געגעסענע מענשן. צו שפֿרייט אויף  
ווייער שמולען. ציגארן. פֿאפֿעראסען. אין דיא מיילער.  
פֿאר איינליכען באַזונדער. שטייט איין אנדערער סתם. מיט  
איינ סתורה. און ווייזט עס. יענער האט אָבער גישט אין  
זונען. דעם אַרמקען עפעס צו געבן צו פֿאָרדינען. נאר ויצט  
צו שפֿרייט. דעם קאפֿ אַריבער געוואָרפֿן. דיא אויגען צום  
האָמעל געפֿונגען. גאנץ פֿאר טראַכט. וואס טראַכט ער?  
ווייסט מען גישט. אפֿשר טראַכט ער הימל זאָבן אפֿשר.  
וויאָ בער גלעבט ער שאַן אַהין צו קומען. אפֿשר וויאָ ער  
זעט אַפֿ שטיינען ביי דעם יום הרין. אַ פֿלל מען ווייסט  
גישט גאָר נאָר מיט דעם אַמת בעטראַכט ער גאר דעם רוף  
סוף גל ציגאר. געלעכער גייט וויאָ דיא גאטור טראַכט עס.  
און דעם שוין גענוג קאָסט איז דער פֿאטער מיט דעם  
קינד אויך גישט דאָ. וויאָ זאָבן ווי געקענט אַהין קומן?  
קום נאָר פֿרייער געזעט דאָ מוז נאָך ווין אַ שטובּ:  
עס איז דער מתגדלשער שווער אונזער חסיד'ישער איידעם  
און אַזאָן דעם דריטן ציטע וואָס מייבֿזענען שוין געוועזען איז

## דער שווער מיט דעם איידעם

דא העכסט נאך איין שטיבל. מיט עטליכע טישלעך. און  
 פאר געסט וועגן. געבען איין טיש זענען געסן עטליכע יונגע  
 לייט. געבען צווייטען טיש. ארום צו ציהער. זענען געסן  
 2 ארענטליכע חסידישע בעלי בתים. און היינע פערטיג.  
 געבען וויא ביא דעם זעלבען טישל. איז געסן איין פרייט  
 יונג חסיד. פון דיא נאדל אראפ. די גוטע קעסט שיינע  
 אים אום דעם פנים ארום. קענען איבער דעם טישל רעכטס.  
 געבען איין טישל זענען געזעסן אונזער 2 בעקענטע וועלכע  
 מיר ווען. דער טאטע מיט זיין זינדעלע. און שוין אפ-  
 געסן. נאר צווייא כופילקעלעך ביר. זענען פאר וויא נאך  
 גשטאנען. דער יונגער כאטש דעם 70 יאהריגען חסיד.  
 הערסטו האב איה מיינעם באצאלט וויא א טאטע. אלער.  
 מיט וואס י יונגער. דער מתנגד דער שווער מינער. גיט  
 ויה א שמוס ער וועט מיר נישט געבען און דער הוצאה.  
 איה ואל אין דער היים בלייבן. אלטער. מיין קינד. האסטו  
 עס גברויכט צו פאלגען. ער איז דאך דיין שווער. און איז  
 א למדן איה. דס ערשטע יאהר האסטו דא נישט געברויכט  
 צו פארן. נור ווא מיר מיין קינד. דיין ווייב הט ווא איין  
 געווייליגט י יונגער. הערסטו שוטה טיפיש. ווא האט מיט  
 דעם פאטער צו וואמען דעם קאפ געלייגט איה ואל אין דר  
 היים בלייבען. אלטער. האסטו איבערעכט. יונגער, פוזט איין  
 גבלהטשיק עס טוט מיר נאך פאנק וואס איה האב מיט וויא  
 ביידע נישט בפרות אגעשלאגען. וואלט איה שאן געקענט  
 דארט איבער יום ביפור בלייבן. אלטער. פאר וואס ביסטו  
 און דיין שווער ווא איפגעטראגען י יונגער. ווייסט. מיין  
 שווער הט שבת ביים טיש געשאלטן דעם. . . . אלטער.  
 וויא הייסט דיין שווער י יונגער. ער הייסט ר' פ' ל'.  
 אלטער. גיין מיין קינד פ'ל ... ער וועט נישט שעלטען  
 קיין גוטען יוד. ווארען האמשי ער איז קיין חסיד. פון  
 דעסט

## דער שווער מיט דעם איידעם

דעסט וועגן. אין וועלכער שטאט ער איז. וויא זיך גשעפט  
 איז דארט. און עס טרעפט זיך א רבי גייט ער אריין און  
 לאזט זיך באקטן. אויך ער האט אלע גוטע יודען לויב.  
 דס איז נאר אויס געטראכט. זאג מיר נאר מיין קינד האסטו  
 זיך געעניגט מיט זיין ווייב. און מיט זיין שווער? יונגער. חא!  
 חא! חא! אז אן געעניגט איז נישט רעכט? אלטער. וויא  
 האסטו דאך גענומען אויף דיא הוצאה? יונגער. א זארג!  
 שלעכט! איך האב מיר איין עצה געגעבן. מיין ווייבערעל.  
 און אייזער קייטעל. וועט אלץ פאר ענטווערן. נישט קשה.  
 אלטער. וויא וואוינט זיין שווער? יונגער ער וואוינט אויף  
 דיא קר... גאס. אלטער. א פראשפארט האסטו? יונגער.  
 ער איז נאך אין דעם ראטהויז. איך געס מיר באלד אוועגעלע  
 צייט א פערטיל שעה. האב איך עס. איך וועל נאר זאגען  
 מיין גאמען. א. ג. פליהמאן. קריג איך אים אויף דער  
 מענוט. איינער קופיעץ האט דאס אלץ אויס גהערט. ער  
 נעמט ארום א שטיקל פאפיר און שרייבט עטלעכע ווערטער  
 יודיש. ווידער אויף איין אנדער שטיקעל. עטליכע פוילישע  
 ווערטער. און הייסט זיין קינד אריין רופען איין משרתל.  
 און זאג בעקאמסט אנולדן. און טראג דאס אוועק יעדעס  
 נאך זיין אדרעס. וואס ער האט גשריבען און וויא ער האט  
 עס געשיקט ווייסט מען נישט. גענוג ווס וויא האבען  
 דארטען ווייטער גערעד פרוכען מיר דא נישט אויס  
 צו שרייבען. נאר אונגעפער אין אהאלבע שעה ארום.  
 איז גיקומען צו לויפן נאך איינע קונדאסל. זעהר פאר-  
 סאפעטער הייט. אנגסטן האבען זיך אויף אים גגאסען. איז  
 זאגט צו איינער יונג בעל בעתל. פרודער דא בייסט פאר  
 בייא! וואס איז? פרעגט דער דרשקאקענער יונגער מאן.  
 וואס? עס איז א קלאג צו זיינע יאהר! ביזט גוט איבער  
 געפירט! אבער זאג שוין מיט וואס! מיט וואס? מען הט דיר



# דער שווער מיט דעם איידעם

ארעשטירט דעם פראשפארט. פון וואנעט ווייסטו? פרעגט  
 דער ערשטער. פון וואנעט איך ווייס? הערסטו איך בין  
 געגאנגען ביין פאם ארום נעמען. האב איך ביינעם אויך  
 גוואלט ארום נעמען. האט מען מיר גיזאגט דאס אגענוסער  
 פארברייטשיק. ער האט עס אן גרופן דער מי? ... רעכטמאן  
 האט דיר דיין פראשפארט ארעשטירט. דר יונגער מאן הייבט  
 אן צו שרייען צו פארפירען. ער וויל לויפען. דער וויל  
 קומען צו נאמען אלע חסידים פון דיא איבעריגע שטובו.  
 ער פארצייגט וויא זיין אומגליק. נוא איך גייא איך גייא!  
 איך בין מיין פראשפארט האבן. אין דעם קומט אריין דער  
 שווער ווינער. און גיבט אנשרייא שייגען ביזט דא! דיין  
 קייטל הא! הרבאב דיין. קייטל! פר מיין גוטן. הא? שייגען!  
 אצינד ווייסן מיר שוין ווער דער ספראוועזע פון דעם ארעשט  
 און פון דער נאכריכט צו געבען דעם שווער איז גוועזען.  
 דאס איז דאך פון אנזער אונגעקאנטן. וועלכן מיר ווייסן  
 שאן ויין גאמען אויך. הערר מי? רעכטמאן אפארברייטשיק.  
 נוא א שיינער מסור אום ר"ח אלול אפאר טאג פאר ר"ה.  
 הא! דאכט זיך גיין. פונקט פאר קערט. אין דעם קומט אויך  
 אריין צו גיין אגענוסער מיטל מעסיגער מאן גאנץ איינפאך  
 געקליידט. דאס איז פונקט גוועזען דעם יונגען מאנס אפאטער  
 וועלכער קאכט ערשט פון א גשעפט צו פארן און זעהט דא  
 איבער זיין זון אנאנץ רעדעל ארום שטיין. ער טלאטשעט  
 זיך אריין אין מיטן. און הייבט אן צו פרעגן וואס דאס איז  
 האט מען אים אן גהויבן צו דער ציילן דא האט שוין דער  
 זון גהאט צוויי פעטש פון בייידע ווייטן ער איז אויס גקומן  
 אין דער מיט. ער וויל עס אבער ווייטער שלאגן זא שטעלט  
 זיך אנזער הערר רעכטמאן אויך. און זאגט צו דעם פאטער  
 ר' גי? לאסט אב מיט שלאגען. דאס שלאגן פאר גייט  
 איך וועל אים מיט ווערטר שטראפן ווארן אונארט געשטייט.

## דעם שווער מיט דעם איידעם

וויא דער ר' ג' .... האט דער זעהן דעם פאדרייטשיק האט  
ער זיך מיט גרוס דרוך ארץ גלייך גשטעלט פאר אים און  
אים באלד פון מאש אפאר בריוף אב גיגעבן (דען דינער  
פאטער איז גוועזן איין מענטש פון זיינע שרייבערס) דער הערר  
רעכטמאן האט אים שלום גגעבן שטיל אפאר ווערטער מיט  
אים געקעט. דער נאך זאגט דר פאדרייטשיק צו דיא אלע  
ארום שטייענדיגע ליבע פרידער איך זעה אן אייך אן אז עטץ  
זענד אלע מיט פאר שטאנד. מיט יושר. איכר הופט דינער  
אלטער יוד וואס דא זיצט. ער האט איהם אויך גשטראפט.  
און האט צו אים גזאגט. איך וועל עס גאר עפעס פרעגן  
נאר ער זאל מיר ענטפערען. וואס? רופט זיך איין חסיד אן.  
פון דער באמפאניע. ער קריגט פעטש. אז ער וועט נישט  
רעדען. איין צווייטער ווידער. איך זאג איהם ארויס פון  
שטייבעל וויא א הונט. וואס? הא? שרייט דער דריטער  
אויך... דער הערר רעכטמאן זאגט שא שא וויט רודיג  
פרידער. עס ווערט שטיל (דר ליבעראנד זאגט) ערשטנס כוון אויך  
דיר זאגען מיין קינד את חטאי אני מזכיר. אויך באקען דיר  
מיינע זינד. דא זיצנדיג האב אויך דיר ביין פאשפארט פאר  
אכשמוות. און ביין שווער אהער געברענגט. נאר זאג מיר.  
נאך וואס פארסטו צום רבין. יונגער מאן. אויך פאר הא?  
וואס? יא אויך פאהר... אויך... הערר רעכטמאן. שעהם דין  
נישט שרעק נישט זאג וואג. (ער שווייגט) ווען דא שווייגסט  
רופט זיך ווידער אן הערר רעכטמאן. וועל אויך זיינע הייד  
ענטוועקען. ווילסט זיין ביא א גוטען יוד דיא הייליגע טעג.  
יונגער מאן. אוי? יא? יא? זאג זייע מיר זאגט ווייטער דער  
הערר רעכטמאן. וויא האלסטו ביין רבין. צו נעמסטו איהם  
אן פאר א נביא אדער איין מלאך אדער פאר דעם גרויסען  
צדיק? (ער שווייגט) נוא כוון אויך דיר זאגען. האלסטו איהם  
פאר א נביא וועט ער דאך אליין וויסן אז דא ביסט אונזעק

# דער שווער מיט דעם איידעם יב

פון שווער און שוויגער און פון דיין ווייב ברויג און האבט  
נאך איהר צירונג מיט גנומען אייגער צו פיהרן וועט ער דיר  
געוויס הייסן ארום יאגן וויא דעם ערשטן באגרייט. האלסטו  
אפער עם נאר פאר דעם גרויסן צדיק. נוא פארגע איז דיר מיין  
קינד. וויא שעקסטו דיר גישט פאר דייע אייגענע געוויסען  
דיא האנד אום צו שטרעקן אים שלום צו געבן ו עם שטייט  
לפני ד' תהירו. איידער מען קומט פאר גאט מוז מען פריהר  
מיט אלע מענטשן שלום האבען. און מבשר מיט דעם ווייב  
און שווער און שוויגער. נוא זאג מיר אויף דעם אהירונג.  
דער וויגער כאן שטייט מיט דיא צונג ארויס פונקט וויא  
דער שאינו יודע לשאל גלייב מיר מיין קינד איז בין שאן  
אדך גוועזען ביא אייער רבין במה מאל און ער קען מיר  
זאגן. איז האב מיט איהם פיר מעהר געקעט וויא דא.  
נוא קען איך שוין גישט ווין א מתנגד קעגען א גוטען יוד.  
הא. וויא זאגסטו גלייבסט מיר נאך גישט (צו דעם אלטען  
חסיד) נוא מיין ליבער יוד עם איז דאך פאר דיא הייליגע  
מעג. וועל איך דאך געמיס קיין ליגענד זאגען. איז בין  
מיט געמלעכע הילפע א גאנץ יאהר אויף בעהיט דערפון.  
אז איר ווילט אייז איבער צייגן. זאלט איר דעם רבין גרייסען  
פון מיינעם וועגן. איז וועל אייז אויף א בריוף מיט געבן. אין  
בריוף וועט ליגען דאס אייגענע וואס ליגט אלע יאהר. איר  
זאלט נאר מוחל ווין זאגען. ר' מ' ליוועראנד האט עם  
גלאזט גרייסן און בעט מיר אין ויגען צו האבן. מיינסטו מיין  
קינד מען מוז הוקא ווין א חסיד א צדיק ליב צו האבן יוד  
צו ברויך מען קיין חסיד ווין. אייב עם געפינט זיך אונטער  
מתנגדים וועלכע רעדן אויף א גוטן יוד איז נאר דורך זאלכע  
מענטשן וויא דא בייסט. דער מתנגד האט ליב אלע גוטע  
יודען. עם איז ביא אים קיין חילוק. דער אדער יענער.  
און איהר זאגט נאר יעדער פון ווין ביהם אונזאר ווין רבי איז

## דער שווער מיט דעם איידעם

גוט. נאר ער איז א היכל מענש. און דר רבי פון דר צווייטער  
 ביתה איז א גאר נישט. נוא ברוך דען אזו צוויין? האט מען  
 דאס ליידער נישט צו געזעהען און געהערט וויא צוין ביתה  
 האט דעם קעגן פון דער אנדערע ביתה געשאלטען, און שטיינער  
 גווארפען. דער אום מיין קינד און איהר אלע ליבע ברידר.  
 מיר כווען אן געמען אלע גוטע יודען און אלע צדיקים מעג  
 ויין חסידישע מתנגדישע אלע זענען בייא גאט חשוב. אלזא  
 זאג איך דיר מיין קינד. און נאך דייע הונדערט. איר זאלט  
 דאס חסידות און אנדערע ארט אן געמען. און נישט צו  
 זאגען נאר איך און מיין רבי. מיר האלטען דיא מלאכים ביי  
 דיא פיס. דיא אנדערע רביס מיט זייער ביתות זענען גאר  
 נישט. און ווער שמוסט נאך פון מתנגדים זיי האבן זיך בונדא  
 נישט צו רעכטען און עולם הבא. מיילע דאס יאהר וועסטו  
 שאן נישט פאהרען גאר אויפ'ס יאהר איה. אז דוא וועסט  
 בעסער ווערן וועל איך דיר ריין פראשפארט בעבריינען. נוא  
 דאס זאג איך דיר צו. איך וועל פרויבען דעם ווינטער דארט  
 צוויין וועל איך שאן וויסען זאלקע יונגע לייט ביים רבין פאר  
 צו שטעלען. ער וועט מיר פאלגען געכער וויא איהר פאלגט  
 איהם. (צו אלע חסידים). נוא קינדלך האב איך אומרעכט  
 חזי (אללע שרייען) גאנץ רעכט! גאנץ רעכט! א מוסר פאר  
 אונז אויך. נוא איצונד ליבע ברידער איז שוין שפעט. (ער  
 געכט דאס וויגערל ארויס) עס איז שוין נאך 12. איהר וועט  
 כווען אבריינען לאז מען אריין געגעגען אקויש פארטער און  
 טרינקט אללע פון רבי'ס געזונדס וועגען, און האט מיר אויך  
 אין זינען עס ווערט אריין געברענגט פארטער. אלע זענען  
 זיך אנדער מען טרינקט לחיים אלע געגען דער ליוועראנד  
 דיא הענד איטליכער בעזונדער. ער דריקט יעדען מיט גוטע  
 ווערטער זיין האנד און ענטווערט לחיים טובים ולשלום און  
 דער יונגער מאן טרינקט אויך נאר דיא טרענען גיסען זיך



איהם אין גלאז אריין, דר ליוראנד מרייכט איהם שאד נישט  
 מיין קינד זא באלד דוא וועסט דיר בעסערן ווער איה דיר  
 אויפס יאהר מיין זאהן אויף מיט שיקן (צום קינד) יודקע לעבן  
 וועסטו ווערן אחסיד י וועסטו פאהרען קיין... צום רבין, פאטער  
 לעבן! ענטווערט יודקעלע. וועסטו מיר פריהר מווען דערלויבן  
 אז קיין אלטען יוד (ער ווייזט אויף דם אלטן חסיד) נישט צו  
 זאגן איר י נאר איה זאל דוא אים מעגן זאגן, זא וועל  
 איה מיט פאהרען. אללע הייבן אן איבער דאנק צו לאכן (אונזער  
 הער רעכטמאן שרייבט אבריה לייגט אריין עטליכע פאפירלעך  
 פערזיגעלט, נישט עס דם אלטן אין האנד אריין, נאך דם ווי ער  
 הט אדרסירט) דא הט איהר מיין ליבער יוד דם בריו ואלט איהר  
 מוחל ויין דם רבין אב געבן אין האנד אריין. אונ ווינשט איהם  
 פון מינעט וועגן אפתיבה וחתימה טובה. מען פערעכענט דר  
 גארקעכער קומט אריין עס ווערט בצאלט. אלע נעמן זיך ווירע  
 פעקלעך גייען ארויס. דר יונגער מאן גייט נאך פון אינטן ווי האט  
 ווען מען הט אים אפגעגאסן, אויף דר גאס זענן שוין אלע געזען  
 אויף די וועלעך, ווי עס איז געקומען וויגער איינס האט איין  
 פאטשטלאן וועלכע איז געזען אויף איין אפגעגאסן, גשפאנט  
 מיט צוויי פאר פערד נאשפייץ, אן גהויבן צו טראמיטערן.  
 מען האט אן גהויבן די הענד פון די וועלעך די ארומשטייענדע  
 ארויס צו געבן זיך געזענט, דר גוי... הט גצימרט פון  
 דם גשריי. וויטץ גזונד וויטץ גזונד! אפתיבה וחתימה טובה!  
 דיאבייטשן הייבן אן צו קנאקען דיא פערלעך צו גיין, זענן  
 דאך די וועלעך פונדאיי נישט גבליבן שטיין. נוא דר... איז  
 גבליבן ליידג, די גארקעך פוסטע, נוא לאזן זיי דארט האבן  
 אפתיבה טובה, און מיר דא, אויף דעם גוי... נעבן דער  
 טראקטער איז מעהר נישט גבליבן שטיין ווי אונזער הער  
 רעכטמאן מיט ויין ווהן, דר יונגער מאן מיט ויין שווער אונד  
 פאטער, ווי האבן זיך אויף געזענט איינער מיט דעם אנדערן, דר

## דער שווער מיט דעם איידעם

יונגער מאן מיט דעם שווער זענען אהיים גגאנגן. נאך דעם וויא זיין האבן זיך מיט דעם ליוואנד גועגנט, אונד דער רעכטמאן מיט זיין זאדן מיט דעם יונגן מאנס פאטער זיין שרייבר זענען אויף זייער וועגס גגאנגען. דאך איז ווארשולא נישט גבליבן אן הסירישע קידוש מאכערס. עס זענען איבער גבליבן אפאר מלמדים וועלכע מען האט זיך אויף גרעכט זיי וועלן מיט פארהן אונד זענען דאך אין דרהיים גבליבן. פאר ווס זיי זענען נישט גפארן ווייסט מען נישט. עס קען זיין זיי האבן נישט גהאט אויף דר הוצאה ווייל אונזרע בעלי בתים פערזארגן זיך פריער אונד דר נאך דעם מלמד. עס קען זיין זייערע רבאים וואהנען ווייט וועלן זיי נישט קענען צוריק קומען אויף יום פפור. עס קען זיין עס איז זיי אשאר אב צו לאזן די קינדער פון לערנען אונד אפשר קען גאר זיין ער וויל בעסער אויף סוכות אהיים פארהן צו ווילב אונד קינד. וועט ער די הייליגע ריזע אב לייגן אויף חנוכה וואך, נאר זיין קען ער האט מורא מען זאל אים דרוויל די תלמידים נישט אוסשפאנען. ער גלייבט נישט אז אין דעם זכות פון פארן וועט ער אונט קנעלעכץ האבן. גנוג דעם דעכטן אמת ווייסט מען נישט:

(5) די תלמידים פערנגיגן אום שבת אונד יום טוב:

גיטער לעזר! דעם ווייסט איטליכער. ווען יודן זענען נאך גוועזן אין מצרים האט שוין אונזער גטרייער משה רבינו גבעטן איין רוהע טאג פאר יודנס וועגן ביי דעם מלך פון מצרים. אונד האט פונקט גטראפן אום זיבטן טאג וועלכן גאט ביה האט שוין בעשטימט נאך איידער די וועלט איז בעשאפן גווארן. דעם איז דר הייליגער טאג שבת. אויף דעם טאג הייבט מען אן צו האפן באלד אום וונטיג פון גרעסטן קויפמאן ביי דעם מענדלעך בעל מלאכה האפן אלץ אויף דעם שבת. דעם איז אטאג וואס איטליכער יוד פערעכענט זיך מיט זיין בעשעפער דעם איז אטאג ווס איטליכער טוט אטובה זיין נשמה מיט זיין גוף. דעם טאג פריער זיך דר

פערזאגטער

די מלמדימס פערגניגן אום שבת ווייט יד

פעריאגטער מענטש מיט זיין ווייב און קינד, דס טאג רוהט זיך  
אב דר שווערער ארבייטארער זיינע צובראכענע ביינער, גענוג  
יעדער הט זיין פערגניגן אום שבת, ווער איז אבר דרפון אום  
גשלאסן? אונזרע מלמדים, זיי איז אנאנצע וואך ביטער און שבת  
זויער. פון דס דרדיקן מלמד האבן מיר נישט צו שמיסן פיל, ער  
הט נאך נישט איבר זיך אום שבת זאלכע נוגשים, ווען עס  
טרעפט פארזוירפעס איז נאר איבר דס שלעכטן אויפפיהרונג  
פון קינד, דס קינד שטיפט, דס קינד ווערט ברוגז מיטן עסן,  
דס קינד הט צובראכן אטעקער, אלץ דר מלמד שולדיג, אבר  
דס גמרא מלמד איז געבן גאר ביטער, מילע די גאנצע וואך  
ווערט ער פערשווארצט, ארבעט פון זיגער פריא ביז פרייט  
נאכט, קוים, קוים, ער רוהט זיך אב איין שעה מיטאגס, עס הט  
טאקיש גפרעגט אקלוגער בעל הבית דעם מלמד, מיין  
ליבר רבי, אז איהר ארבעט מיט די תלמידים פון דר פריא ביז  
נאכט, ווען האבן זיי צייט צו קענן? קומט דר שבת פרייטיג צו  
נאכטס ויצט שאן דר מלמד אן קאפ, ווס איז? ער וועט מארגן  
גיין פעהערן, נוא פעהערן וואלט נאך נישט געשאר, דר בעל  
בית וועט אבר הערן נישט פרהערן, און ווער ווייסט ווי ער וועט  
מאכן, דר מלמד הט שוין יא אב געארבעט? וואבן אטיעור, ווס  
קומט ארויס דר תלמיד הט קוים איין מאל דס קאפ צו געלייגט  
ווס זאל געבן דר מלמד טוהן, שלאגן פאר מען נישט, דס קינד  
איז בעגלייבט, ביז אהער איז דס קינד גוועזן ביים רבין אין  
האנה, היינט איז אבר פערקערט, ווס דס קינד זאגט דס נעמן  
די עלטערן צו, איברהויפט די מוטר, זיי פערדארבן גאר דיא  
קינדר, וויפיל ווייבר זענן דא וועלכע שעלטן די מלמדים פר  
אלאדי וואך דס קינד אין די אויגן? ווי קען שוין דס קינד דרך ארץ  
האבן פר דס רבין? אדר דס יודישן לעהרער, ביי טהייל ווערן די  
מלמדים בעהאנדעלט מיט די לעהרער ווי די געמיינסטע הויז  
יונגען, זיי בערעכענן גאר נישט ווס פיר אטאלענטן דויע געבן

## די מלמדימס פערגניגן אום שבת ווייט

אין ווירע קינדער אריין. אָפּר דס געלד ווי זעהט אויס ווען ער גיבט  
 דס מלמד? אָדער לעהרער? ווי גשענקט, האסטו עטוואס צום  
 מלמד, פערלאנגסט עפעס, זאג עס, שמיסט דיר מיט איהם אויס  
 זאג עהם אזוי וויל איה, פערציילט דיר עפעס דיין קינד, פויל  
 דיר נישט פּרעג איפּר דס מלמד. וועסטו געוואהר ווערן אז עס  
 איז ליגענד, ער קען נישט מעהר זאגן דס דר יונגל וואשט זיך  
 נישט בענשט נישט, אויף דס ביזטו אפאטר. גיב ועלפסט  
 אפאכט, שטייט דען נישט (ולכדתם את בניכם) איהר זאלט  
 אייערע קינדער לען נען. פערלאזט אייך נישט אויף דס מלמד.  
 נון מיין גוטער לעזער איה האב דיר בעמיהט מיט אנדערע ווערטער  
 עס איז אָפּר איפּר געציגטע ווערטער, און וואהר. איז דוא וועסט  
 פּרעגן עס איז אָפּר דא דיזע קלאסן פון וועלכע די בעלי בתים  
 זענן אויף נישט צו פּרידן און ברויכן נישט צו פּרידן צו זיין, זיין  
 זענן טאקיש שווינדלערס, נון איפּרציג דיר ווער דר שווינדלער  
 איז אויב דר מלמד אָדער לעהרער אָדער דיין אייגן קינד. גענוג  
 געשמוסט פון דס, מיר ווערדן גיין צו דס בין הזמנים וועלכעס  
 קומט אויס פונקט בין רגל לרגל צווישן יום טוב:

### (6) דער בין הזמנים:

מיט עטליכע יאהר צוריק הט זיך די בראנקע פון תלמידים  
 אן געהויבן באלד ריה אלול, דא הט שוין דר מלמד נישט  
 געהאט דס קאפ צו לערנן, נאר היינט האבן זיך אנזערע ביי  
 מיליטש גוועזן, און געבן נישט קיין ווארט ביז חול המועד, דס  
 איז אפילו גאנץ גלייך, האבן האטשידי מלמדים דס קאפ אנאנצן  
 חודש צום לערנן, ווען הייבט זיך אן דר בין הזמנים? דס ערשטן  
 טאג פסח און דס ערשטן טאג סוכות, דויערט ביז אפאר טאג  
 אין חודש אריין, דא דוועהען הערשט די מלמדים אז ער איז  
 שוין זיכר דס גאנצן זמן קיין פרנסה נישט צו האבן, ווארום ווייל  
 איינער הט אויס גרעד צו האבן <sup>10</sup> און <sup>15</sup> הט פונקט קוים איינער



# דער בין הזמנים

מו

הט אים גרעדער ער מעג האבן 8 אונט קוים 5 תלמידים, איינער  
 גיט פון זיין קינד 12 רענדלעך, רעד ער אים עס זאל מעהר  
 נישט זיין נאר 4 קינדער קעגן די ארבעט פנים פון דר הגדה  
 קריגט דר מלמד אן זאלכע קינדער ווי דר ערשטער פון די ארבעט  
 פנים איזט, איז גאנץ גוט, ווען ער קריגט אבר אן פון די לעצטע  
 צוויי פנים דס הייסט אים מיט איין אינו יודע לשאול. דא  
 איז שוין אויף דס מלמד צרות גענוג דר מלמד וועלכער זאל  
 האבן 4 פון דס ערשטן פון די ארבעט פנים, איז נאך קיין  
 ווארשויא נישט געקומען ער קנעלט נאך נישט, אונט אפשר  
 איז ער נאך נישט געבוירן גווארן, איז ווייס נישט אויב עס איז  
 גאר דא אנשט פאר וויינעט וועגן, אויף איז פעהאנדן בעלי  
 בתים וועלכע גלייכן זיך נישט אים ביי דס פעהערן מיט זייערע  
 מלמדים, צום ביי עפיל דר בעל בית איז אחסיד און דר מלמד  
 אמתהגיד, אדר פערקערט, דר חסידושר ב"ב וויל אז דר מלמד  
 זאל קומן פאר דס ראונג, ווייל ער גייט ערשט זייער 11 אין שטיבל  
 אריין, אונט נאך מיטאג איז קיין צייט נישט, פעהערט זיך דר  
 יונגל אן מלמד, זא באלד עס פעהלט נאר איין פאס ווס דר  
 מלמד ברויך נאר אונטער צו זאגן, בלייבט ער שוין שטיין וויא  
 לופט ווייב, גענוג אגאנצן זמן הט נאר דר מלמד צוויי רעהגע  
 ימים טובים, שבעה עשר בתמוז און תשעה באב:

אויף דר רזל... גאס ווייט אראפ שטייט דארט איין הילצערן  
 הייזל עס איז שוין איינגעבוירן דס הייזל פערציילן היינטיגע  
 אלטע לייט אז זייערע זיידעס האבן עס נאך געדענקט, מען הט עס  
 בורדא געמוזט בויען מיט בלוז ווייסלעכץ פון אייער, ווס עס  
 איז נאך אזוי דויר האפטיג עס פאלט נישט איין, דעמלט הט עס  
 אן גיהערט איין אלטן אפגעקומענעס הארענדאר, היינט הט עס  
 זינס איין אור אור אייניקעל מיט ירושה אב גענומן, און הט שוין  
 חתונה געמאכט 4 מעכטר, און מיט דר חיפעטיק געסיליקט, מיינט  
 עטץ בעצאהלט 1 גיין, ער הט גאר אבעזונדר גליק, ווען נישט

## דער בין הזמנים

דס גליק וואלט ער שוין לאנג אויס אפיוואטעל געוועזן גאר  
 זיין גליק איז ווס די איידעמעס שטארבן איהם באלד ביא דיא  
 קעסט, בלייבט דר נדו ביי איהם צוריק, גאר פר פראצענט גיט  
 ער די אלכנות מיט די יתומים צו עסן, אחוץ די אלע שטובן  
 ווס דארט געפינן זיך איז אויך דארט דא אין ראג, איין גרויסע  
 שטוב, אין יענע צייטן ווען דר פראנצויז איז דיא געוועזן איז עס  
 געוועזן אטאנץ סאלע פר פוירן און פאיערשעס, היינט איז עס  
 פערדונגן פר אואהנונג, עס איז אשטוב מיט 4 פענקטער, יעדעס  
 פענקטער גייט ארויס אויף איין אנדערע זייט, אין דס זעלבן טאג  
 הט יעדעס פענקטער איינע בעזונדערע סצענע פארגעשטעלט  
 מען הט פלוצלינג געהערט אנגעשרייא אנגעוויין אקלאג, ווס איז  
 מען גייט צו הערט מען קלאפן מיט פושקעס (צדקה תציל ממות)  
 איין אלטע יודנע איז געשטארבן, דס צווייטע פענקטער הערט  
 מען ווידר שפילן פויקן ווס איז? אחופה, עס ווערט אבר פלוצלינג  
 אנגעשריי געשווינד! געשווינד! האפן אריין חתן פלה, צו געמיך  
 די חופה, סטראש לויפט עס ברענט! עס ברענט! דורך דס  
 דריטן פענקטער זעהט מען ווידר דס היצעל פאהרן און קינד  
 לויפן נאך, דורך דס פערטן פענקטער, הערט מען ווידר שרייען  
 אנגעלייף אנגעפילדער, זלאפייא זלאדזיע! זלאפייא זלאדזיע!  
 די שטוב זעלבערט איז געוועזן גאנץ גרויס און הויך איין בעל  
 בית מיט פינף קאמערלייט, דר ביב הט גוואהנט אויפן אויפן  
 געלענדער, באלד געבן די מיר ביי איין קאמערניק פערשטעלט  
 מיט אשטיקל שפאניש ווענטל, איז געזעסן אינג פאר פאלק  
 געבן אויגל און זעהר ביטערלעך געוויינט, דס וויגל צו קאפענס  
 אלעכט, ווס איז? איין איינציג קינד געבאד איז געשטארבן, אין  
 יענער זייט שפאנישע וואנט מאכט מען ווידר ביא איין לאראמ  
 אפדיון הוי, אקשי? אז עס איז דא אמר, און אפדיון תבן קען  
 דאך נישט זיין אן אבהן, גאר דא איז גאר איין אנדערער פדיון  
 הוי, אפאמט שלאגט דס זאהן ווייל ער הט ארוכל געבארנט

# דער בין הזמנים

מן

אויף זיין קאנטע צו פארהן קיין... צום... לייזט מען אים אויס  
 מיט אגלעסל מער. ביי דם לעצטן פענסטער ויצט אמלכער מיט  
 8 קינדער צעהן עלף יעריגע און לערנט גאנץ ערענצט ווי עס  
 ווייזט אויס עסט ער נישט קיין קעסט. דען ער איז וייער אב  
 געכאנערט און בלאם. די אויגן אין קאפ אריין ווען ער זאל ויצן  
 אן די קינדער, וואלט מען גמיינט אז ער איז אפערד הענדלער  
 ווייל די נארמאלע מיט די האר זענען געטעזן מיט פערדערן וויא  
 בעשניימ, דאס ברעשקייט פון זיין ווייב הט מען דערקאנט אן  
 שלאפראק ווס ער איז גיאנגע, עס איז געווען וויא אשניידער  
 מיטטעכל אויס געשטיקעוועט לאמסקעלע אלע האנד קאלערין  
 אויף די פיס אפאר גרויסע שווערע שיד, ווס נישט איין שוסטער  
 הט זיין מיינשטער שטיק אויף זיי געוויזן, דאך מיט די פינגער  
 אין דרויסן ביי דר וייט איז געסן זיין ווייב איין עקרת הפיה  
 ווייל דר בעזעס איז נאך געבן איהר געשטאנן, אמלכערל אויף  
 די שוים און געצופט קלוסקעלעך, אויבן איז דרהייך איז גאר  
 עפעס אנדערש געווען, דר מיט געדעקט געסט זענען ארום  
 געוועסן, ר' א... שדכן איז געשטאנן אראפ גוקט, אמידל זיין  
 אן געטוהן געוועסן אן דר ו' מ' איין ערף פון 10 פערשזין ארום  
 אשכייבן הט גשריבן, עס וואר גאנץ שטיל, איינער הט אנגעהויבן  
 צו לייגן, מען הט נישט געקענט דורף דם געערייא פון פאר  
 פאלק איבר וייער איינציג קינד, גוט הערן ווס ער ליענמ, אויף  
 האבן צוויי יונגלעך געזאגט אלייגן הט אויף אפיקל געשטערט  
 גאר פלוזלינג איז געווארן אנגעשריא אויף דם געלענדער כול  
 טוב! כול טוב! און מען הט אן געהויבן צו שטאסן מיט טעפ  
 ווס איז? אהא! אהנאים, גאר וואונדער זאל מען צו געהן, ביי דם  
 אלעס הט זיך דר מלכד נישט געמישט, גאר געזעבן אויף זיין  
 הארט בענקל און ערענט מיט די סינדער געלערנט, דר עולם  
 פון דר הייך הט אן גהויבן צו צוויי וויא זאלץ אין וואסער, דר  
 ערשטער איז געטען ר' א... שדכן וועלכר איז גאר געקומן צו

## דער בין הזמנים

דיא ערשטע שטיג הט אים שוין ר' שנאפס געגעבן אשטופ  
 אראפ, זא איז ער מיט א מאל קאוועליק אראפ געקומן, נאר  
 איידער ער הט זיך אויף געהויבן, איז ער שוין בעדעקט געווען  
 נאך מיט זעקס, ווייל זיי האבן זיך ראפטעס אראפ געלאזט פון  
 די שטיגן און ניקט געזעהן און געהערט זיין פאלן איבער דס  
 געשרייא, אויך אין דר זעלבע מענוט איז אריין געקומן דר קברן  
 מיט אקעסטל נאך דס קינד, גענוג אציט פון אפערטל שעה  
 איז דיא שטוב ליידג געבליבן, נאר אונזר ערענכטער רבי מיט  
 די קינדער האבן נאך געלערנט, דר זינגער שלאגט צווייא זא  
 הייסט דר רבי די קינדער מיטאגס גיין בלייבן נאר איבער דיא  
 דרייא, ווער? דר מלמד און זיין ווייב, מיט דס מילטערל  
 קלוסקעלעך, עס איז אפאר מענוט שטיל און זיא פאנגט אן.  
 הער נאר! האסטו דיק שווערעס געזעהען מיט די ביידע עס  
 איז דאך היינט דיא צייט דערפון, מלמד, דוא ווייסט דאך מיין  
 לעבן איך גייא נישט וועגן בין הזמנים, איך ווייס נישט וויא  
 אמיר עפנט זיך, איך קוק צו דס גרייטע ווס גאט זייקט מיר צו.  
 ווייב, דאדורך האסטו דס דלות, אנדרע לויפן שוין ארום פאלד  
 פון חצי אלול, און דוא לינגסט נאך קראנק, מלמד, גלייב מיר  
 מינס וועלן זייא נישט אוועק נעמן, ווייב, עס איז דאך אפער שוין  
 דר 10 מער זמן און האסט נאך קיין מאד קיין רעכט כעמד נישט  
 געהאט, מלמד, מן הסתם איז נאך נישט צייט געווען, לאז מיר  
 אפער גיין, קאך אפ דס ביסר זאטשערקע די קינדער וועלן פאלד  
 צוריק קומן איך וועל מיר פרויבן זעצן לערנן, ווייב, אלץ צו דס  
 בעל בית ווס מען הט דיר געבטן געזאגט וועסטו דאך מעגן היינט  
 בייא נאכט גיין, מלמד, גייא זייא מיין נאר בעסר, וויא קום איך  
 צו אזויא אנגביר, דאך וועל איך גיין ווייל מען הט מיר נאראיעט.  
 אזונד ליפער לעזער לאסן מיר דס מלמד רוהיג זיין ארים  
 מיטאגס עסן און רוהע דיק אויך אפ, ביז נאכט, ווייל מיר וועלן  
 פרויבן ביי נאכט אום זינגר מע צו זיין ביי דס זעלבן ביידע אויף  
 דער טווי... גאט :



(כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו)

דס ווייסט איטליכער אפילו מלמדים אליין. וויפיל לשון הרע צווישן זייא געפינט זיך, דס געפינט זיך נישט אונטער קיין קלאס מענשן, ווארום זאל דס אזויא זיין? זייא זענן דאך אלע לומדים. יעדער נאך זיין פאך און שטאנד. פרום וואלן זייא זייער יצר הרע נישט קענן גובר זיין? דר תירוץ איז אז מיוועט זייא אויף יעדער וועלט אויף דס אייגענע פרעגן. און דארטן וועלן זייא שוין פארענטפערן. דורך לשון הרע איז ירושלים הרוב געווארן. און ווער ווייסט צו ווס דס וועט נאך ברענגן. זייא האבן אזוינס גנומן זיך ווס מען הט זייא גאר נישט איבער געגעבן.

אויף די טווא... גאס שטייט אנדוים שטיין הויז אויף א שטאק ווי מען קומט אריין אין טויער גייט מען ארויף אויף דס ערשטן שטאק רעכטס איז צו זעהן אטיר ווי זייא ווייס מיט אמעלשעני סלאמקע. די ערשטע שטוב איז וייער איין שיינע קעה. די צווייטע איז איאדאלנע שטוב, רעכטס איז ווידר אשטוב. דא וועלן מיר שוין בלייבן שטיין. עס שטייט אין מיטן דר באליע אקאליכטיגער מאכאנענר מיש אויף פיס מיט אנגינע סאראטע פערדעקט. אפאר זילבערנע לייכטער מיט סטארין ליכט ברענגן זיך. און אזילבערנע פוזשער אויף אזילבערן טעצל. געבען מיש זיצט דר הויז הער אין אזוינענעם שלאפראק אונד אין איין פירקאנטיג זעהר טייערן סאמעטן קאפעלע. אויף דס מיש ליגט אויפגשלאגן אנמרא סוכה. געבן איהם ביי דר רעכטער זייט זיצט איין יונגעלע אונגפעהר צוועלף יאהר אלט איבער איין תלמוד לשון עברי. ווייסטו ליכט לעזער ווער זייא זענן? דאס איז אונזער געקאנזער ליוואנד. מ'רעכטמאן מיט זיין זאהן יודקעלע. יעצט לאסן מיר הערן ווס זייא שמיסן. דר פאטער זאגט מין טונד האסטו לוסט ווייטער צו לערנן בייא דיין רבין? זאהן דס ווענד

## דער בעל לשון הרע

קעניגליכע מייסעסעט. איך בין שולדיג. איך האב געזיגנדיגט.  
 איך האב נישט גקענט דעם יצר הרע בעצווינגן. איך האב ...  
 אוי! קעניגליכע מייסעסעט איך האב גנאנבעט מען הט מיר  
 מיט רעכט איינגעזעצט אונ וויינט. דר קעניג שרייט לאס מען  
 ארויס שמייסן דם דיב (גנב) ער ווירד מיר נאך דיא אלע  
 ערליכע לייט פערדרבן און פר גנבים מאכן. זא איז דער  
 וואהר זאגער בפרייעט גווארן, אזוי איז אויך מיין ליבער  
 יוד מיט אייך, אבער אויף איין אנדערע ארט, זיין אלע  
 זענן שלעכט נאר איר זענט גוט און דר ערליכר יוד, ברויך  
 מען אייך צו טראנצפארטירן איר זאלט אייך פון זיין נישט  
 אויס לערנן, און גייט אייך גזונטרהייט, איין בעל לשון הרע  
 ליב איך נישט, דר מלמד גייט מיט חרפה אוועק און קען  
 קוים דיא מיר געפינען.

עס איז אפאר מענוטען שטיל. דער הי רעכטמאן זיצט  
 פערטיפט אין זיינע גראנקן. באלד גיט ער אשמיכל. באלד  
 ווירד פלאמט זיין גויכט פר צארן. דם קינד רייסט איפך דם  
 שווייגן, פאטער לעבן, ווס ביסטו אזוי פטרראכט? רעכטמאן.  
 ליפך זאהן האסטו דען נישט געהערט וויא דויער האט אויף  
 דיין רבין אויס גערעד. קינד. דוא ביזט דאך אויסר אלעס ביין  
 אויף מיין רבין דורך די צעהן רופעל. ווס ארט דו וואס  
 דער מלמד האט גרעד. רעכטמאן מיט צארן. איין קנאפע  
 סאן 12 יאהר ברויכט קליגער צו זיין וויא דוא ביסט, ווייל  
 איך בין אויף דיין רבין אויף געטראגן. ברויך מיר נישט צו  
 פרדריסן ווען עס זאל זאגאר וואהר זיין. ברויך ער אויך קיין  
 לשון הרע צו רעדן. אבער דאס ווס ער האט גזאגט איז  
 דאך ליגענד דם פרדריסט מיר:

(8) דער מלמד אין דוכאוונע קליידער:

אין דעם מעלדעט די דינסט, דאס נאך איינר פרעגט אוב

# דער מלמד אין דוכאוונע קליידער

ער קען אריין קומען. דיא ערלויבונג ווערד געגעבן. עס קומט  
אין צווייטער אריין אקליינער אדיקליכער. שוין געקלייד אין  
אטולעפעל מיט אגרויסן קאלנער אהיטל פון אזוינס וואס איז  
געבן סויביל געלעגן. אגראפען שטעקן אין האנד אפרייטע  
פארד. גענוג ער זעהט אויס וויא אגאנצער רבי.

אגוטין אבענד אייז. רעכטמאן. אגוטען אבענד. ווער  
זענט איר מיין ליבער יוד? שלום עליכם! עליכם שלום.  
ענטווערט דער נייער גאסט (אין דעם וויא ער זעצט זיך)  
אוי בין איך דאס מיר פון וועג. רעכטמאן. איר קומט ערשט  
צו פאהרן? איר זענט ברויזאיי געקומן וועגן כלל ישראל.  
עפעס פון ווארשויא גוטס צו רעכטן פאר אייערע שטאט  
לייט. איך זעה אז איר זענט ארב. אפשר גאר וועגן ארץ  
ישראל געלד? גאסט. אזוי טייער זעהט ביי אייך אויס מיין  
פנים? אז איר האלט מיר פאר ארב. אן ווס דר קענט  
איר? רעכטמאן. דער שטעקן מיט אייער קאלפיק זאגט מיר  
דאס. גאסט. גיין מיין ליבער בעל הבית איך בין אמלמד.  
רעכטמאן. אזוי אמלמד זענט איהר. עס מוז ברויזאיי ווין קיהל  
אין דרויסן ווס איר גייט אין דאכאוונע קליידר. ווארן צו מלומדות  
זעגן די קליידר נישט גייטיג. עס זעגן דא היא מלמדים גאר די  
וואוילע אונ גייען גאנץ יאלדיש. מלמד, ווס טאמטש אונ איך בין  
עפעס אפרעמדר? איך בין דאך אויך אווארשווער. רעכטמאן.  
נא אדרבה וואס זענט איר אויסגשלאסן מיט אייער גאנג געגן  
אנדערע? וועלכע עס געהער נאר צו דוכאוונע מענשן דיינים.  
מלמד. עה! ווס גלייכט איר מיר צו די אנדערע מלמדים. איך  
בין דאך טאקיש דר גרוסר למדן. אונ בין ביי דם ... גאר דם  
איבערשטע פון שטייסל. אונ ווידר. רעכט איך מיר גאר אין  
קורצען ארויס צו קריגן אפאטענט אויף אדוכאוונע. בין איך  
מיר טאקיש מקדים אונ גיין שוין אן גטוהן דוכאוויטשנע  
קליידר. אונ איך קום ערשט טאקיש פון דם ... צו פאהרן. איך

## דער מלמד אין דוכאוונע קליידער

בין שוין אפילו פארטיג מיט מיין מעמד. נאר עס פעהלט מיר  
 נאך איינער. און מיר דאכט זיך אגרויסער נגיד ברויך צו האבן  
 אגרויסן מלמד. נאר איך בעט אייך איינער. וויא איך בין דא  
 ארויף געגאנגן. האב איך גטראפן אראפ גיין פון דאנן אמלמד  
 ער איז בונדאי פון אייך געגאנגן! האט איר אים אפשר שוין  
 דס ווארט געגעבן? רעכטמאן. איר קענט אים רען? מלמד.  
 אזוי אזוי. אזויב איך קען אים. רעכטמאן. אזוי ער  
 עפעס אנטער מלמד? מלמד. אשדכן נאך אבסערער.  
 אברית גייער גאר דער וואוילער. אויף אבטלן מעג ער  
 אפאטענט האבן. רעכטמאן. הערט נאר מיין ליבער יוד איז  
 ער נאר פון אייער פיתה חסידים. מלמד. עה ווס רעד איר.  
 וויא איז ער אחסיד. וויא פאלט איר דס אויס. ער איז אגארישט.  
 רעכטמאן. אפשר וועט ער הערשט ווערן? און ער ארבעט  
 דארויף? מלמד. גייט הט מיר נישט פראיביל דס ברויך מען  
 נישט צו ארבעטן. אפאר מאל אין שטיבל אריין צו גיין. אונ  
 ווידר אמאל אפאר צו געבן. גענוג שוין פארטיג. זאגט הי  
 רעכטמאן. אזוי מיין ליבער יוד. מיר שיינט פערקערט. גלייבט  
 מיר איך אונ נאך ביינע טווענער זאגן ווס בייא אונז אויף דס  
 הערצן ליגט. אונ מיין מייניג איז נישט צו זאטשעפן חזי מיט  
 פרומע. לאמיר דס דיא צייט איינער לאזן זיא היינט בעסער  
 פון הונדערט דאקטורים. לאמיר רעדן גאנץ אפן. אז מען וויל  
 בעטראכטן איין אמתין חסיד. וויא עס גיט זיך אויס. וואס  
 בעליידיגט נישט דס נאמן חסיד. ער איז אלמדין אפרומער  
 מענש. איין ערליכער מאן צו דר וועלט. ער הט אונט הערץ. קען  
 זיך גפינן צווישן מענשן. ער הט נאר אין זיין גשפט ווייב און  
 קינד מפרנס צו זיין. זארגט פראיין געמיינדע. גיט צדקה בסתר.  
 ער איז אמעביר על מדותיו. ווייסט נישט פון קנאה פון שנאה.  
 רעכט נישט אב פון מענשן. וכדומה מעלות וואס דארפן זיך  
 גפינן בייא איינעם וואס וויל באמת פארדינן דעם נאמן חסיד.



## דער מלמד אין דוכאוונע קליידער כ

מלמד. איר. ה'ט גאנץ רעכט. היינט מקוה.... רעכטמאן. איז דען  
דיא מקוה נאר גמאכט גיווארן פאר חסידים. מקוה איז פאר  
אלע יודן. נאר ער גייט טעגליך אין מקוה אריין. לאז זיך אים  
ראכטן ער האלט פון וואסער קור. ער היט אפ זיין שבת?  
(אנגעזיל משקה) וואויל אים ער ה'ט די איידעלסטע עולם הזה  
מיט דר בעסטער האפנונג אויף עולם הבא. ער איז קובע עתים  
לתורה? אפרכה אויף זיין קאפ. ווס דען איז גוט? דיא וועלט  
צו בלעבן. ער פאהרט צום רעבין. מוט אן איהם נישט קיין  
האנד אין קאלטן וואסער אריין. זעהר גוט. ווארום דען נישט  
גליקליך איז דר מענש וועלכער ה'ט אהערצפריינד. ער פיהלט  
זיך גליקליך. ער גיט אקערבל דס איז נאך נישט פון די גרעסטע  
עולות. פאר וואס זאל ער אים מבטל זיין אומזונסט. דיא אללע  
אייגענשאפטן ווס מיר האבן פריער אויסגרעכענט האבן  
פערצייטיגע פרומע גהאט. פאר אזאלכע האבן מיר גמוזט דרום  
ארץ האבן פאר זייער תורה פאר זייער פרומקייט און מדות  
טובות. עס איז זיי אויך נישט גרינג אן געקומן דער גאמן  
חסיד. פריער איז ער גזעסן טאג און נאכט און געלערנט  
און געדאווענט. דר נאך האט ער גוואלט קענן מעשה  
בראשית און מעשה מרכבה. האט ער גלערנט זוהר און  
אנדערע קבלה נופרים. און האט דער צו אויך גפרויכט  
גרויסע טהרות און התבודדות. ביז עס האט גקענט זיין אז  
ער איז גקומן לידי רוח הקודש. דעם אנדערן צדיק האט  
ער געהאלטן אז ער שטייט אויף אהעכערע מדרגה. היינט  
וויפיל מיה האט אים גקאסט צו קומן צו דעם אמתין נאמען  
חסיד. וויפיל תעניתים און הפסקות ה'ט ער אויס גפאסט  
וואס היינט איז עס בייא זייא אין דיא שוסטער בענק. דאס  
הייסט לאזן די שוסטערס און דיא אויפגעקלערטע פאסטן.  
אחסיד ברויך דאס נישט. ער טוט מיט דעם טרונק בראנפן  
מער וויא דער מתנגד מיט זיין פאסטן. רעכט האט ער. איבר

## דער מלמד אין דובאוונע קליידער

אטרונק י"ש מאכט מען אברהם און אברהם אברהם. מיט אונזערע חסידים ווי מיר געשריבן האבן האט זיך געמענט אמתגנדישער למדן קריג און שטודירן. דאך גרוס אפשייא גהאט. ווייל ער איז טאקיש געווען אויס געטוהן פון דער וועלט. מיר קענן אויך היא חסידים וועלכע זענען זעהר איידעלע מענשן צו גאט און צו לייט. וויא גלייכן זיך אויס מיט דער גאנצער וועלט. געניסן אכטונג און פערטרויען. פון געבילדעטע יודען און קריסטן. נישט אזויא וויא עס האט מיר איין יודישער לעהרער ערצעהלט. ער האט אמאל לעקציע געגעבן ביא איין מלמד אין אהרר. צו דעם לעהרערס אומגליק האט דר מלמד געקנעלט אין אשטיבעל. וויא דר לעהרער איז אזויא געסן מיט זיינע עטליכע שולער און געשריבן. און דער מלמד האט זיך דר ווייל געבען אב גערוהט פון זיין ארבעט. קומען פליצלונג אריין צווייא זונגע פרישע אויפגעקומענע חסידישע איידעמלעך. און דער זעהען דעם מעטער מיט דיא קינדער שרייבן. געבן וויא דעם גרויסען געשרייא צא טמא ארויס וואס איז דאס אשטיבל מטמא צו זיין. דער מלמד איז אברהם אויך גוועזן אחסיד איין אלטער יוד מיט ריינע געוויסן. און געוואוסט דיא אונזעכט גענען דעם אונשילדיגען מעטער—און אים מיט דיא ווערטער בערוהיגט. האט נישט פר איבל. וויא האבען אטרונק אין קאפ. דאך איז דער מעטער נישט פטור גווארען יאן תיקון. גמוזט געבן אויף י"ש. נוא איז דאס מענשהייט. די איידאלע אברהם פירען זיך אנדערש. זייערע קינדער לערנן גמרא פסוק און תנ"ך. לשון קודש. אנדערע געגענשטענדע. נאר צווישן דיא קונדאסטווע איז גאר עפעס אנדערש. גאר איין אנדערע וועלט. עס איז ביי זיי גאר גרינג אחסיד צו ווערן. נישט לערנן איז אויך רעכט. מיילע תנ"ך האט מען שוין לאנג געגעבן אטשיסטע דמיסיע

## דער מלמד אין דוכאוונע הליידער:

כא  
א נאר מיט דם האלטן וויא מיט די אלטע מתנגדים. דר חילוק  
איז נאר. יענע האבן געוויסט אז דר פסוק (פון ישעיה) געווייט  
אין (בבא קמא). אונ היינטיגע ווייסן דס אויף נישט. מרמז.  
אפשר לערגן וויא זוהר. רעכטמאן. עה מיר דאכט זיך וויא  
קענן דארט קיין עברי נישט. גענוג דעם זוהר אין שטוב צו  
האלטן. דס איז מסוגל צו דיא נשמה. אלאדע יונגער מאן  
ווס עסט קעסט ווערט אחסיד. מיט וואס? ער קויפט זיך  
אלולקע ציפּעכל. פאפערט אנאנצע טאג אין בית המדרש.  
ווערט איין עזות פנים. רייסט אויס יונג אונ אלט די אויגן.  
ערצט נישט דעם שענקטן יוד מיט אנראע בארד. ער  
געוויינט זיך צו פרינקן אשיעור פוס שפירעטעם מיט פראנץ.  
אויף אמאל ווערט ער פערשווינדען מיט דעם ווייבס צירונג.  
זוימט זיך עטלעכע וואכן חאפט שירים און קומט אהיים  
אפארטיגער חסיד. פערציילט נסים פון רבין (ווען דער רבי  
ואל דס זעלבסט הערן וואלט עס אים געוויס פערדראסען)  
ער איז מחיה מתים. קראנקע שטומע. קרומע. בלינדע  
געהילט. עקרויט פוקר געווען. וויא ער האט שטענדיג  
קאנפערענצען מיט אליהו הנביא. מיט משה רבינו. אונ  
אברהם אבינו. מיט אלע אלטע מלאכים חוץ מיט די וואס  
ער האט אליין בעשאפן. אונ דאס אייגענע פערציילט יענער  
ווידער פון זיין רבין. וויא קען דאס מעגליך זיין. נאך יעדענס  
דיעה איז נאר זיין רבי דער גאנצער רעגירער אויף דער אונ  
אויף יענער וועלט. מוז דאך איין חסיד זיין געוויס אלייגענער  
זאג בעסיר פשוט. דער רבי איז אצדיק אגרוסער חסיד.  
וואס מוזיג אונס די פאלשע נסים. זאג וויא דער אמת איז.  
דעם צדיקס תפלה ווערט געשווינדער אן גענומן וויא אונזער.  
ווייל ער פערבייגט אלע וועלט וואכן אונ איז צו געבויגען  
צו גאט מער ווי אונס. מלמד. אויז איר האט גאנץ רעכט.  
ווער מאכט דאס אבער נאר דאס יונג ווערק. רעכטמאן.

## דער מלמד אין דוכאוונע קליידער

זאג איך דס. אויף דעם שטייגער קען וואסליכער אחסיד  
ווערן. גאנצע שטעט. דערפֿר. חסידים. פֿראסמאקעס גראפֿע  
יונגען. בעלי עגלות. באוויינן נוסח ספרד. קריינט זיך מיט  
כתר. ער ווייסט אפילו נישט דעם טייטש פון דעם ווארט.  
וויין גאנץ חסידות בעשטייט נאר אין דעם. פייגל צו האבן  
אמתגעד. נאר מיין ליבער יוד איך האב אפשר צו פיל געקעד  
אמת איז עס דאך. איך בין נישט דער שטארקער מתנגד.  
מלמד. איך ווייס איר זענט אפֿרעגארגער חסיד. וויא איך  
בין גוועזן ביים רבין האט מען פון איך אפֿריף מיט אפֿדיון  
אב געגעבן. רעכטמאן. זעהט איר שוין מיין ליבר ערב רב.  
מלמד. האלב פֿערוואונדערט האלב פֿרדראס. פר וואס גיט  
איר מיר אזוי אנאמן. רעכטמאן. האט נישט פר איבל מיין  
ליבער צוקונפֿטיגער רב. איינערע מליידער בפֿעהלן עס.  
איר זענט נאך נישט קיין דוכאוונע. אונ איר טראגט שוין  
די קליידר. הייסט איר ערב רב. זא גוט וויא ערב יוש.  
ווייל דס רבנות וועט באלד געוויס אן קומן. מלמד. בודאי  
רעכט איך מיר אלע טאג. רעכטמאן. נוא וועל איך דאך  
פארפֿירט ווערן מיט אמלמד. קען איך אייך מיין קינד נישט  
געבן. אונ אויך דס לשון הרע וואס איר האט פֿריער געקעד  
פאסט נישט פר איין רב. נאר טאקיש פר ערב רב. האט  
נישט פאר איבעל אונ האט אגוטע נאכט. דער מלמד גייט  
אויף אונעם פֿרשעקטערהייט.

וויא דר צוקונפֿטיגער רב איז אונעם גאנצן. זאגט דער  
יונגעל צום פאטער. ליבר פאטער איך ביטע אומפֿערציהונג.  
וואס ביסטו זא אוף גמראגן און אזויא בייז. וואס גייט דך  
אן. וואס איינער רעד אויף דעם אנדערן. וואס ברוכסמו זיי  
צו שטראפֿן. שוין צוויי מלמדים זענן ברוגז אונעם גאנצען.  
פאטער. דוא האסט דיא אורזאכע מיר דאס צו פֿרעגן.  
ווייל ביין איידלקייט ווייזט אויס איסליכען גוט צו געהאנדלן.

נימאנרען



## דער מלמד אין דוכאוונע קליידער כב

נימאנדין צו פרשעמן. זאלסט אבער וויסן איך פערשעם  
אבער גאר בלום דעם קערפער (גוף) אבער איך הייל דיא  
זעעלע (נשמה) מעג ער בעסער מעגן לערנן אלס איך. אזוי  
מיין שולדיקייט אים צו שטראפן. דוא זעהסט דאך ער האט  
זיך זאגאר נישט פרענטווערט. וואס איז דאס מיט לשון דרע  
זוכט מאן ברויט? איינער דעם אנדערן צו פערשמוצען. דאס  
פאסט פאר גאסן יונגען. אייך גאר דעמאלט ווען זייא זענן  
בעזאפן. אבער נישט פאר קיין לומדים ערליכע יודען. דאס  
הייסט גאר שיינהיידיגע מענטשן. און נאך אמאל מיין קינד  
פרעג מיך נישט איבער!

די טיה מאכט זיך אויף. איין דריטער קומט אריין שוין  
האלב יודיש געקלייד. גוט נאווענד אייך! רעכטמאן ענטווערט  
העפדיך אונז הייסט אים זעצן. וואס ברויכט איר מיין ליבער  
יוד? מלמד. ר' א' י' האט מיך געשיקט צו אייך וועגן איינער  
ינגעלע. איך בין בייא אים געוועזן מלמד פיר יאר עס האבן  
זיינע דריי קינדער ביי מיר געלערנט אכט זכנים. גוא ברויך  
איך דאך נישט קיין בעסערע רעקאמענדאציע. איך בין בטוח  
פון איינער קינד אלייט צו מאכן. איר וועט בוודאי צו פרירן  
זיין. איך בין נישט קיין חסיד. איך דאווען אב גאנץ פריא.  
נישט אזוי וויא זייא. נקבים גדולים נקבים קטנים דויערט ביז  
זעהן ביז עלעווע. צווייא וואכן פאר ר"ה האלאי צום רבין.  
דיא קינדער פוסט אונז פאס. רעכטמאן. ווס זענט איר אזוא  
בייז אוף חסידים? האבען זייא אייך ווען שלעכטס געטוען?  
מלמד. איך גיב מיך מיט זייא גאר נישט אב. רעכטמאן. וויא  
ווייסט איר זייער פירונג? מלמד. אין דעם הויף ווי איך קנעל.  
וואגן דען נישט זייערע? גוא זעה איך דען נישט? רעכטמאן.  
גוא ווען האט איר ווירער צייט צו לערנן. דען סלמדים נאך  
צו קוקן ברויך דאך עפעס צייט אוועק צו נעמן? קומט אונז  
אז זיי טוען מער ווי איר (דער מלמד בלייבט ויזן גפינד גיט  
קינע

## דער גענארטער סנדק

חסיד פון דעם מחנך. מען פרציילט דאס אנגעוויסר חסיד  
האט מכבד גוועזן איין מהנגר אנאניץ ערליכן יוד מיט סנדקאות.  
און דס ווייב האט גאר געהאט אמיידל. געשטעלט האט ער  
אים אויף דר און דר שעה יענער האט זיך פארברייטעט געוויס  
ביז צו דר שעה געפאסט וויא זיין שטייגער איז. אונז ער איז  
געקומן אויף דס ברית. דר חסיד איז זיך ארום געזעסן מיט זיין  
כיתה אונז פון דס סנדיק אויס געלאכט. גאר דעם סנדיק איז  
אלץ איינס מחשבה טובה במעשה. נאר דער האט געבען  
אין אפאר טאג ארום. דאס קינד צוריק אויף יענער וועלט  
אנוועק געשיקט. דאס אלץ הייסט חלילה גאר נישט אב גערעכט  
דעם אמת מעג מען זאגן, מעג זיין דער זאגער אדר מחבר  
ווער ער וויל ווען עס איז רעכט ברויך מען צו פאלגן. פונקט  
וויא אנגעוויסער גרויסער מאן איז זיך געזעסן אין זיין צימער  
גאנץ פערגנגיגט. פלוצלינג קוקט אריין צו לויפן איין אפגריסנער  
געטלער און שרייעט. מיין הערר גייט געשווינד ארויס עס  
ברענט. דער דאך ברענט שוין. דער הערר קוקט אים אן און  
לאכט, ועהטס גאר אזויא אליידאק! אזויא אקבצן זאל איך  
פאלגען. עס ברענט אפער דאך. מוז ער דאך ארויס גיין, נוא  
איז דאס נישט דאס וועלכע ווער עס קען מציל זיין דער ברויך  
צו שרייען. פאלג יא פאלג נישט. נאר איין ברירה האבן. וויא  
דאס ביכעל צו בייסן. אזוי וויא איינער האט אמגר פארברענט  
דער צווייטער ווידער אקול מבשר דערטרענקט. אפער דאס  
איז אלץ נאר ביא יוגווערק. וועלכע זענן גאך נישט קיין  
צילווירטע חסידים. אמת איז חסידים העלפן אויך ארויס דס  
אנדערן. אפער נאר ווייטער. וויא זאגן נאר אחסיד איז אמצוה  
צו העלפן, וויא האלטן נישט פון כל ישראל יש להם וכו'.  
ישראל איז לשון יחיד, און להם איז לשון רבים. מען זאג  
וועלן איין זעהען צווישען דעם פראסטן הסוף. וויא איינער מיט  
דעם אנדערן האנדעלט. נישט אין האנדעל געשעפט נאר בלויס

## דער גענארטער סגור כח

אין נאכפארשאפט. ער רעד מיט אים און עסט מיט אים. עס איז אים דאך ליבער צו הערן און יענער האט א פוס צו בראכן וויא צו הערן און יענער איז בעגליקט געווארן. ער זאגט מאקי אוי וויא מיר, א שאר, אבער דאך ווערט ער נישט אזוי שוים וויא מען זאגט אים האסטו גהערט? דיין שכן ר' ש. מ. האט געווינען דאס גרויסע געוויי, דא ברייבט ער שטיין אן גראנקען. ווען בייא טייל וואלט דיא איינע מרייטש נישט גווען. וואס מען זאגט אז לאטריע געלד האט קיין בעשטאנד. און האפט אז אין א קורצע צייט ווידער צו זעהן אים אויף דיא ערשטע מדרגה וואלט ער מאקי נישט אים גהאלטען, וואס זאל מען טאן. דער עולם השקר איז גערפארן. גאנץ שווער דאס צו פרעסירן. גענוג דאפון גרעד עס איז פאר סופות, מען מוז זעהן די גביידעס אויף צו שמואל. אין דעם מען טאג חול המועד וועלען מיר דעם לעצטען בין חובנים שליסען:

## 10 דער צווייטער טאג חול המועד סופות.

אין זעהר שיינער הויף אינעווייניג ארום בעמירט וויא אשלאם רעכטס זעהט מען דורך שטאכען איין זעהר שעהנען גארטן. אין דער וויט שטייט איינע זעהר פרעכטיגע סופה מיט פליגעל אויף גשמעלט. פון ביידע זייטען פענסטערלעך. אין דר מיט צוויי האלבע טירען מיט טעטענע קלאמקעס. דיא סופה גרין אפ גפארבט. גענוג פון אויסען ווייניג זעהר שיין. א יוסר ליבער לעזער אריין צו גיין. גענום מוז אינעווייניג אויף שייין זיין. עס איז אצור פונקט מיטאגס שמונד. נון גייען מיר: בייא דעם ערשטען טריט זעהט מען באלד וויא שייין דיא סופה איז. אויס געהאנגען מיט טייערע קאלדארעס. וועלכע זענן עקסטער דער צו בעשטימט. אין ביידע זייטען רעכטס אונד לינקס

## דער צווייטער טאג חור המועד סופות

לינגס הענגען צוויי גרויסע שפיגלען פערגילד. נעבען דיא  
שפיגלען פון בידע וויטען הענגען צו צוויי פראנזירטע עססעס  
מיטהאלב אפ גברענטע סטארין לעכט. איבער די פערנסטערלעך  
זעהר שיינע פארהאנגען מיט פערגילטע פרענזעלעך און קומעסלעך  
אין מיטען שטייט איין קאלעכטיגער טיש. אין דער ווייט איינע  
זאפע. דער טיש איז ארום מיט שטולען. נעבען טיש ווערן  
פערשוי. דאס איז אונזער הערר רעכטמאן און זיין יונגעלע.  
אונד נאך איין מיטלעסטיגער מענטש, דאס איז אונזער ערענסטער  
מלמד. פון דער גרויסער שטוב. אצונד וועלען מיר הערן וויא  
דיזער רעד מיט דעם ב"ב. און אויב ער גפעלט, א שאר מיר  
זענן שוין גקומען אין מיטען שטייט. דאך וועלען מיר נאך עפעס  
הערן. דען דער סוף דאס איז דער עיקר:

רעכטמאן. האטשי איר האלט פאר וויא. איז נאר מחמת אייער  
גוט הערץ. איר קענט נישט רעדן קיין לשון הרע.  
דאדורך ווילט איר מיר נישט נאך געבן. אבער מיט דעם אמת  
בין איך גירעכט. ר' ל. (דאס איז דיא ערשטע בוכשטאב  
פון מלמדם נאמען) עס קען זיין נאר איך רעד נישט אויף קיינעם.  
איך גיין וויא נישט אין וועג אריין. רופט מען מיר. און מיינע  
רייד העלפט נישט פאר דעם אלטען מלמדם וועגען. נוא נעם  
איך דעם מלמד. דער ר' ה. ש. וואס האט מיר צו אייך  
רעקעמענדירט לערינט שוין זיין יונגעל בייא מיר דעם טען  
זמן. איך האב אים אליין אפ גזאגט ווייל איך האב נישט דיא  
קינדער צו אים גלייך:

רעכטמאן. אייגענטליך פון וואנען זענט איהר? מלמד. איך בין  
אין אסט...קער. מין פאטער האט גהייסען ר חיים  
אקסען הענדלער א גרויסער עושר. ער האט מיר נאך גגעבן  
פיהר טויזענד טאהלער גרן. איך האב מין ווייב איין האנדל



## דער צווייטער טאג חול המועד סוכות כו

איין גפירט. היא הצלחה האט מיר געד גט. איך בין געסען מיט  
 עטליכע ארימע בחורים און גלערנט. זא האט זיך פלוצלונג  
 אפיער ארויס געהאפט. איך בין קוים אין איין העמד ארויס.  
 דער נאך בין איך גווען א שרייבער ביא איין געוויסען סוחר. נאר  
 עס איז שוין געווען אויף דער עלטער. האט ער זיך פון זיינע  
 גשעפטן ארויס גלאזט. האב איך שוין קיין אנדערע שטעל נישט  
 גקריגען. זא בין איך קיין ווארעניא גקומן און לעב זייער ברחקות:  
 רעכטמאן. אבער אין שרייבען זענט איר פאלקאכמען, אונד  
 אין גשעפטן צו פירען גוט פקאנט. מלמד. איך וואלט נאר אזו  
 פיל גשעפטן גהאט, זאג איך דאס אז דאס זינדגע שטיקל  
 פרויט. ווען איין מרמד רעד שוין אמאל ארויס אווארט שדא  
 בחוגן. כיו מען אים אויף כוהל זיין. איז דאס גלייכסטע ווייטער  
 צו לאזען איך וועל אים קיין משיג גבול נישט טוהן, פאלגט מיד:  
 רעכטמאן. איר ווייסט נישט וואס ריזער האט מיר גטוהן, איך  
 וועל מיד נישט רימען ווייל עס איז קיין איבריגס נישט. מיד  
 קען מען אז איך בהאנדל גאנץ גוט מלמדים. צווייא וואכען פיר  
 ריה קומט זיך צו גיין דער מלמד. און זאגט עס קומט אים נאך  
 ארעשט ביו סוף תשרי 10 רופעל. זאל איך אים דאס געבן  
 זאג איך וואס וועט איר פערזוימע שפעטער, עס גייט דאך יום  
 טוב. דרייסיג רופעל האב איך איך שוין גגעבן. זאגט ער. איך  
 פרויך קיין. צום. צו פארן. נוא וועל איך מיר מווען ביא  
 איין אנדערן עאפען. מיד האט פראוורע פערדראסען. וואס  
 איז דאס צווייא וואכען פאר ריה צו פארן. נוא איך וועל דאס  
 אים נישט איין האלטען. ווילסט פאהרן, פאהר. איך שיק מיין  
 זינגעלע אב נעמען דא ספרים ער זאלל אין דער היים אליין  
 לערנן. דען איך האב אים נישט גוואלט געבן פון נייעם שים.  
 גיט זיך דער מלמד א שמים, לאז מיר דיין טאטע אב שיקען די

## דער צווייטער מאג חול המועד סוכות

10 רופעל וועל איך דיא ספרים ארויס געבן, נוא פֿרעג איך  
 איך וויא האט עס מיר גברויכט צו שטעקן? איך בין אויך קיין  
 יתום קטן נישט. און האב אים בייא דיא ראגאטקעס געלאזט  
 דעם פֿאס פֿאר אַרעשטירען. אזוי האט ער נאך דעם שלום  
 עליכם בייא זיך ביז דעם היינטיגען מאג. דאס איז די חכמה  
 פון אלמקן? אזו פֿירט זיך אלמלמיד חכם?

מלמד. פון דעסט וועגן אזוי פֿאלד אז איר האט אויף אים נישט  
 געהערט אים צו זעצן. איז מיין דעה אים ווייטער  
 בייא דעם אייגענעם מלמד צו האלטן. און איר זאלט אייער  
 גבור צו ליב דיא תורה מוחל זיין. ווארען מן הסתם אז ער  
 קען אזוי ווייט טריצען מיט א בעל בית כו ער געוויס אנגוט  
 מלמד זיין: רעכטמאן. האט מיר נישט פֿאר איבעל מיין ליבער  
 ר. ל. אז איר קענט דאס האלטען פֿאר אקלייניגקייט זענט  
 איר שוין גוט פֿאר מלמדות. איך נעם אנדערש אן ווייל  
 דיא תורה מאכט קלוג דעם מענטש. איך זאג איך דעם אמת  
 איר גפעלט מיר זעהר. ערשטענט האב איך גהערט וויא  
 איר האט דא מיין יודקעלן איין שטיקל גמרא אויף גקלערט  
 און פֿאר ענטווערט אזוינס וואס עס איז מיר שוין לאנג קשה.  
 צווייטענס זענט איר מיט לשון הרע אב גהיטען. דרשענס..  
 איך בעט איך איבער פֿאלט אים ר. ל. אין דיא הייד  
 אריין. איך קען אייער קינד נישט געהיטען ביז איך וועל  
 וויסען קלאהר אז דער מלמד וועט בייא איך זיכער נישט  
 ווייטער בלייבען. דען מיין נאמור איז שוין אזוי:

רעכטמאן. נוא גלייבט איהר מיר נישט אז איך זאג איין  
 מאל זיין. איך קען בייא אים דאס יונגעל נישט  
 ווייטער לאזען: מלמד. יוא גלייבען נישט גלייבען. איך קען  
 דעם יונגעל נישט צוא נעמן. רעכטמאן. נוא פֿער שעמט איר

## דער צווייטער מאג חול המועד סוכות כז

מִיָּה, פֿאַקט דאָס פֿאַר מִיר, זײַך בײַא אײַן מִלְמֵד צו בַּעַטֶּען ?  
מלמד. ווער וועט עס ברויכען צו וויסען. רעכטמאן, שרייט  
בײַז, זאָלט אײַר וויסען אײַך באַך אײַך אײַם מלמד. פֿאַר דעם  
וואָס אײַר פֿערשעכט מײַך. רײַ. ענטפֿערט גאנץ געלאָסען  
מַעֲגֵט אײַר טוהן וואָס אײַר ווילט אײַך וועל מײַך פֿירען ווײַא  
אײַך האָב מײַך בײַז אַהער געפֿירט. אײַך נעם נישט צו קײַן  
תלמיד בײַז דער מלמד לאָזט אײַם גוט וויליג אָפֿ. אָדער דער  
מלמד ווערט אײַם מלמד אָדער ער ווערט בעגליקט.  
דעמאלט נעם אײַך דעם תלמיד צו, אזוי נישט. ווייסט אײַר  
וואָס נאָך זאָגט ווייטער דער מלמד, אײַך ווייס גאנץ גוט  
דאָס אײַר זענט אײַן בעל פֿח. אײַר זענט זייער חשוב בײַא  
גרויסע לײַט, אײַר קענט זײַך לאָזען טראַנצפֿערטירען. וואָס  
זאָגט רעכטמאן. אײַך וועל אײַך נישט לאָזען טראַנצפֿערטירען  
נאר אײַך אליין וועל אײַך טראַנצפֿערטירען דורך מײַן האַנד  
אײַר וועט נישט מעהר זײַן אײַן וואַרשױא. נאר בײַז נאָך  
סוכות. הערט אײַר. מלמד. מן הסתם איז עס פֿון גאט.  
בוודאי פֿון גאט, זאָגט רעכטמאן. און מאַכט אײַך שוין רײַזע  
פֿערטיג. דען נאָך יום טוב פֿלייבט אײַר נישט אײַן וואַרשױא,  
יִדְקַעֲלֶע פֿאַלט אײַבער דעם פֿאַטער און וויינט. פֿאַטער  
לעבען וואָס ווילסטו פֿון דעם רבֿין האַפֿען. ער איז דאָך  
א גרויסער לַמֶּדֶן א גרויסער שרייבער. רעכטמאן. וויל ער  
אײַז אײַן שרייבער וועט ער אײַן וואַרשױא נישט פֿלייבען.  
מלמד צום יונגעל. לײַב קינד בעט נישט פֿאַר מיר, גאט  
וועט מיר העלפֿען. רעכטמאן נעמט אײַם אָן בײַא זײַן  
האַנד און זאָגט מיט גלעכטער. מײַן טייערער פֿריינד, גאט  
ברוך הוא האָט אײַך שוין געהאַלפֿען, אײַר זאָלט וויסען, אײַר  
פֿלייבט מײַן מענטש, אײַר זענט שוין אײַם מלמד. שוין פֿאַר

## דער צווייטער טאג חול המועד סוכות

דאס ארבע שטיקעל ברויט . איך קען איך פון לאנג פאר  
 איין ערליכען טאן און טרייער מענט . אייער פרנציפאל  
 האט איך פיל קאל פאר כיר געלויבט . איך האב איך  
 אצונד געפרובט אונד גאנץ געלאסען געפונען . נוא וואס  
 זיצט איר אזוי בלאס . איר גלייבט מיר נישט . איר מענט  
 זעכער זיין איר בעקונט ביא מיר 10 רופעל א וואך . אויסר  
 וואהנונג . האלץ און לעכט . אויף ימים טובים טאפעלט .  
 איך זעה אז איר זענט גאנץ פער ארעכט . דא האט איר  
 פונפציג רופעל . בעקלייד איך פאלד נאך יום טוב . חור  
 המועד וועט איר דאך איך בוינדאי נישט לאזען מאכען .  
 איך וועל אויך מיט דעם טראנצפארט ווארט האלטען .  
 באלד נאך יום וועל איך איך אונזע שיקען אויף א גאנצען  
 ווינטער קיין בר . . איר וועט שוין דארט טרעפען מייע  
 קארעספאנדענטען און דעסקריפטען . איר מענט איך אייער  
 ווייב מיט געהעמען . איר וועט דארט האפען פון אלעם  
 גוטען . האנד געלד האט איר דאך שוין פונפציג רופעל  
 און בלויבט היינט ביא מיר אויף א מיטאגס . ד' ל . קריגט  
 צוריק זיין לשון וועלכעס ער האט ביי אהער נישט גהאט  
 פאר גרויס פערווינדערונג און זאגט . אין דעם וויא ער  
 שטעלט זיך אויף , געלויבט ביימי הייליגער גאט , פאר  
 דייע חסדים וואס דוא טוקט מיט מיר . זאלסט מצליח  
 זיין מייע וועגען וויא מען וועט מיר שיקען . גיב אויך  
 מיין בעל חסד מול , וויא ער וועט זיך קערען און ווענדען  
 זאלסטו אים מאריך ימים זיין מיט ווייב און קינד . צו  
 רעכטמאן . דאס בעט איך איך ווייל איך קען אייער  
 ערשטען בעפעהל נישט אב זאגען . איר הייסט מיר דא  
 אויף מיטאג בלייבען . איך וואלט אפער גערען וויא אס  
 געשווינכטען



## דער צווייטער טאג חול המועד סוכות כח

געשוינגסטען אהיים געגאנגען. מיין ווייב און קינד דיא  
 פשוטה טובה אן זאגען. איר קענט אייך פארשטעלען וויא  
 גרויס דיא שמחה וועט זיין וויא זיין. אייך שעהם מיך  
 גישט אייך האב קיין דאטא גישט געהאט. אייך דיא אנדערע  
 טעג. רעכטמאן. אייך גאנץ גרעכט. א געטרייער מאן  
 אונד פאטער. נוא טרינקט זייע א גלעזעל וויין. און דא האט  
 איר בעזונדער צוויי רופעל אויף אמיטאגס. און נאך יום  
 באלד אין דער פריא איה קומט צו מיר. וועלען מיר  
 קאנטראקט מאכען. וויא טרינקען וויין. זאגען זיך גאנץ  
 פרייגליך לחיים. דער ר' ל. שרייבער, שוין גישט מלמד,  
 געזעגענט זיך מיט גרויס שמחה. באלד פאר דעם טייער  
 איין דראשקע געחאפט. דאס איז געווען אז צייט ער איז  
 אין ווארשויא איז ער יעצט דאס ערשטע מאל אין אדראשקע  
 געפארען. דיא שמחה וואס ווייב און קינד האבען געהאט  
 ווען ער איז אהיים געקומען, קען שוין דער לעזער וואהל  
 מערקען. און מיט וואס פאר איין פערגניגען ער האט דעם  
 שמחת תורה צו געבראכט. אויף אללע מלמדים געזאגט.  
 איין זארג האט ער איבער געלאזט דעם ביב פון דער דירה  
 וויא וועט ער געמען א טען קאמערניק? שאר גישט  
 מיוועט קריגען. אצונד ליבער לעזער בעראנק אייך מיך ווייך  
 דוא ביזט מיט מיר אומצודום מיט געגאנגען, און דוא  
 האסט דו איבערצייגט, און אלץ אויף געשריבען צו  
 געדענקען:

# שלוש

דער ר' ל. האט זא ווייט געארבעט דאס דער  
מלמד זאל ווייטער בלייבען ביא דעם אלטען  
מלמד. גענוג דאס אנדערע יאהר זענן אסאך  
אויף גרעכט גווארען. אונזער ר' ל. גווענער  
מלמד, א פירטער לאקאטער איז גווארען  
ביא דעם פאדרייטשיק דער העכסטער  
שרייבר, פיל מלמדים האבן אויף גהערט  
לשון הרע צו רעדן. אברהם פט האט  
זיך אונזער חסיד'ישער יונגער מאן  
דאס איידעמאל גפרייט מיט זיין  
בעפרייטן פראשפארט. און איז  
אויפס יאהר איין געשטאנען  
צו נאמען אין איין סטאנציע  
מיט אונזער יודקעלען:

## ענדע

## דאס ביכער !

ליבער זייערער לעזער ! איך ביטטע זייער, מיך נישט צו  
פערזאכטען, אונד צו זעהן מינע ווערמער מיט ריינע געראנקען  
גוט פערזאכטען, ווארום דער מענטש וואס פארשט אימער  
דיא ווארהייט צוא וויססען, וועט זעלבסט שוין פערשטיין מין  
פערפאסערס ערליכע אונד ריינע געוויססען, נישט אזוי וויא  
דער (מחבר) וואס האט דעם שטערין טיכעל געמאכט,  
אדער שבת חנוכה אין מעזיבז מיט פאלשע  
געראנקען אויס געזאכט, וועלכער האט מיט זיינע ווערמער  
אללע גוטע אידען אויס געלאכט, אויך אנדערע אונד  
פערשידענע הייליגע זאכן האט ער זייער פערזאכט, גיין דאס  
האט מין פערפאסער גימאלד נישט גרענקט אונד געמיינט,  
דעם וואהרן חסיד אונד פרומע אידען האט ער גאך בעשיינט,  
ווען דאס יוגנטערק וועלן זיך צו דעם ארענטליכען אויפגיהרונג  
קוויילען, וועט זיך געוויס אללע געפעהרליכע פעהלערס גאנץ  
געשווינד אויס היילען, אללע וועלן מין פערפאסער זייער  
דאנקען אונד לויבען זיינע זיטטען, אונד וועלן נישט שפארען  
קיין געלד מיך אפ צו גילטען, דען דאס ווערק וועט זיין געוויס  
בערימט צווישען חכמים ונבונים, אויך דער צוא פאסט מיר  
זייער דער טיטעל **בין הזכנים :**

---

# THE END

